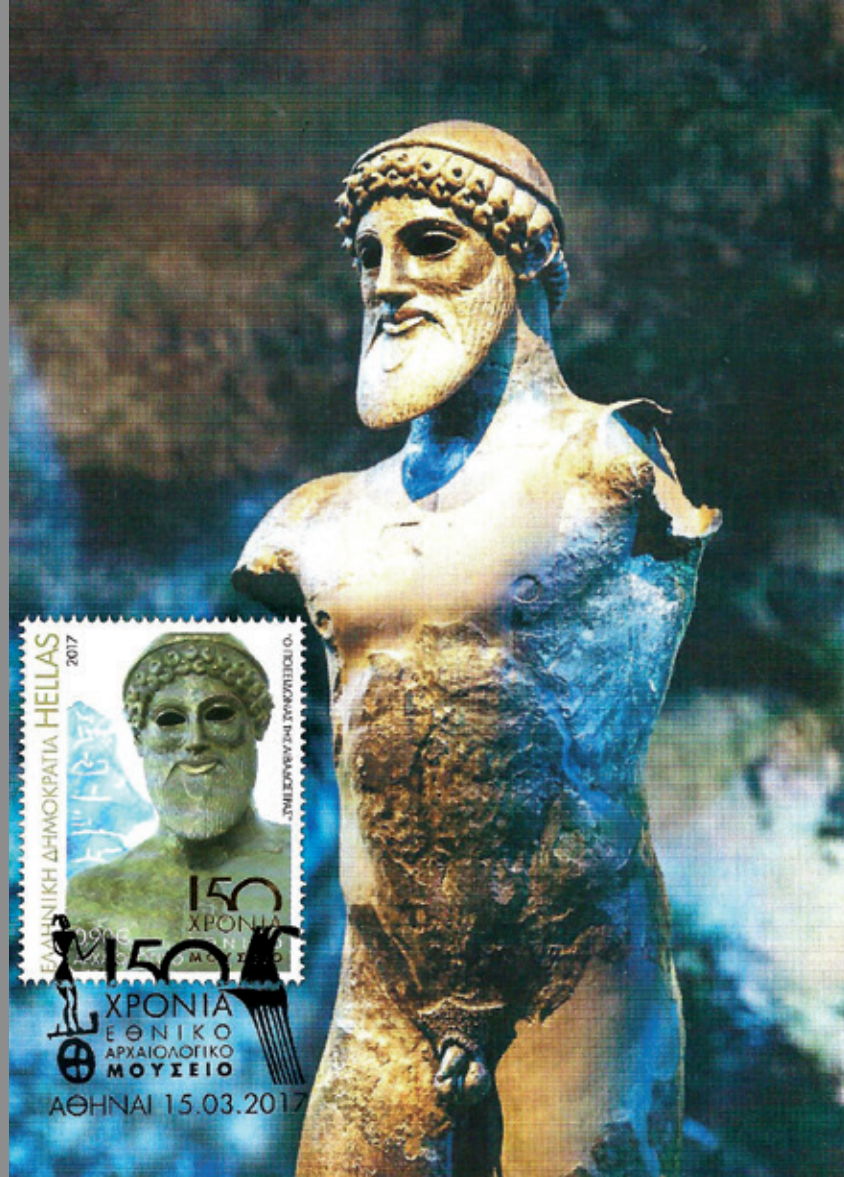

ΜΑΞΙΜΑΦΙΛΙΑ

Revue de l'Union
des Collectionneurs Grecs des Cartes Maximum
No 73 - Année 2017

Περιοδικό Δελτίο
της Ένωσης Ελλήνων Συλλεκτών Καρτών Μάξιμουμ
Τεύχος No 73 - Έτος 2017

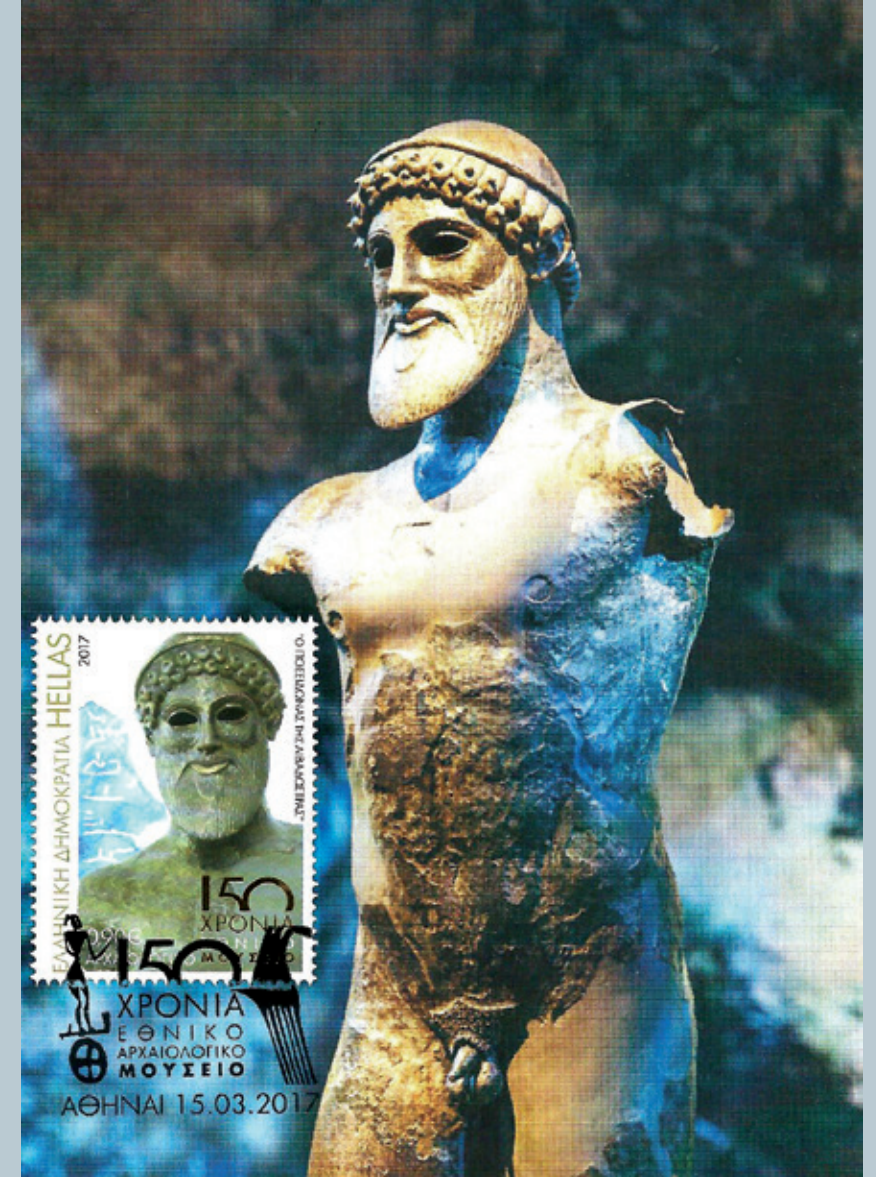

МАХИМАΦИΛИЯ

ΜΑΞΙΜΑΦΙΛΙΑ

Revue de l'Union
des Collectionneurs Grecs des Cartes Maximum
No 73 - Année 2017

Περιοδικό Δελτίο
της Ένωσης Ελλήνων Συλλεκτών Καρτών Μάξιμουμ
Τεύχος No 73 - Έτος 2017

МАХИМАΦИЛИЯ

ΜΑΞΙΜΑΦΙΛΙΑ

Περιοδική Έκδοση της
Ένωσης Ελλήνων Συλλεκτών
Καρτών Μάξιμουμ

Διεύθυνση Εντευκτηρίου
Ακαδημίας 57
106 79 Αθήνα
τηλ. 210 3647193
www.maximaphilia.gr

Union of the Greek Collectors
of Maximum Cards
57, Akadimias Str.
GR - 106 79 Athens
tel. +30 210 3647193
www.maximaphilia.gr

- Δικαίωμα εγγραφής 5 €
- Ετήσια συνδρομή 10 €

Δ.Σ. της Ένωσης

Πρόεδρος: Νικ. Μαλλούχος
Αντιπρ.: Βασ. Αγραφιώτης
Γ. Γραμματέας: Κ. Σαμανίδης
Ταμίας: Παν Γεωργίτσος

Μέλη:

Ν. Σπυρόπουλος
Μ. Κατσαράς
Σπ. Σουλιμιώτης

Εξελεγκτική Επιτροπή
Χρ. Παπασυμεών
Σπ. Παπαγιάννης

Επιμέλεια
Σύνταξης - Έκδοσης
Νίκος Μαλλούχος

...

Τεύχος 73
Έτος 2017

Η "ΜΑΞΙΜΑΦΙΛΙΑ" έχει τιμηθεί με τα εξής μετάλλια:

Επίχρυσο: "ΚΥΠΡΟΣ - ΕΛΛΑΣ '93", "BALKANMAX '95"
Μεγ. Αργυρό: "BALKANMAX '92", "BALKANMAX 2002"
Αργυρό: "ΑΘΗΝΑ '82", "BALKANMAX '83",
"ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ '83", "Α' Π.Ε.Φ.Τ." (1986),
"ΑΘΗΝΑ '87", "PHILATEMA '88",
"NOTOS 2015"
Επάργυρο: "ΙΤΑΛΙΑ '85", "BALKANPHILA '87",
"LUSOMAX '87"
Χάλκινο: "ESPANA '84", "ISRAPHIL '85",
"PHILTEMA '85", "STOCKHOLMIA '86",
"CAPEX '87", "IPHILA '89",
"PHILANIPPON '91", "BULGARIA '99"

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ανακοίνωση προς τα μέλη.....	1
Έκθεση πεπραγμένων 2016.....	2-3
Απολογισμός 2016 - Προϋπολογισμός 2017.....	4
Οι μύθοι και τα λουλούδια τους.....	5-13
Μανώλης Γλέζος - Ίμπρε Νάγκυ.....	14-15
Ο Αντόλφ Σαξ και το σαξόφωνο.....	16-17
Νέες εκδόσεις ελληνικών ΚΜ.....	18-24
ΕΡΜΗΣ 2017.....	25
Italo Greppi: Κάστρα.....	26-32
Συνοπτικός κατάλογος ΚΜ ετών 2013-17.....	33
Προσωπεία και προσωπιδοφορία.....	34-38
Υπόθεση Ντρέυφους - Κατηγώρ Εμίλ Ζολά.....	39-41
Οι κάρτες μάξιμουμ και οι αναμνηστικές σφραγίδες....	42-43
New issues of Maximum Cards.....	44

Εξώφυλλο: "Ο Ποσειδώνας της Λιβαδόστρας"
(Αρχαία Κρέυσις, επίγειο των Πλαταιών
στον Κορινθιακό κόλπο). Γύρω στο 480 π.Χ.
Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

ΜΑΞΙΜΑΦΙΛΙΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΛΛΕΚΤΩΝ ΚΑΡΤΩΝ ΜΑΞΙΜΟΥΜ
ΤΕΥΧΟΣ 73 - ΕΤΟΣ 2017

REVUE DE L' UNION COLLECTIONNEURS
GRECS DE CARTES MAXIMUM
NO 73 - ANNÉE 2017

ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΜΑΣ

Αγαπητά Μέλη,

Το «μούδιασμα», που νιώθουν οι Έλληνες μετά από 8 χρόνια οικονομικής ύφεσης, είναι φυσικό να έχει επιπτώσεις και στη φιλοτελική ζωή μας. Τα σωματεία αγωνίζονται να κρατηθούν ενεργά, ιδιαίτερα μετά την οριστική, κατά τα φαινόμενα, διακοπή των ετήσιων επιχορηγήσεων, που λάμβαναν κατά το παρελθόν από τα ΕΛΤΑ.

Είναι χαρακτηριστικό ότι τα φιλοτελικά σωματεία, που απαρτίζουν τη δύναμη της ΕΦΟ, μόλις μετά βίας ξεπερνούν σήμερα τα είκοσι, όταν πριν από 10 χρόνια ο αριθμός τους ήταν σχεδόν διπλάσιος.

Αλλά και οι σύγχρονοι τρόποι επικοινωνίας έχουν άμεση επίπτωση στην εξέλιξη των φιλοτελικών μας πραγμάτων. Η γενίκευση της ασύρματης τηλεφωνίας, το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο και γενικότερα η ιντερνετική επικοινωνία (skype, viber, what's up, κλπ.) αχρηστεύουν όλο και περισσότερο την έγγραφη επικοινωνία των ανθρώπων, που φυσικά είναι η βάση του φιλοτελισμού. Παρ' όλα αυτά όμως, ο φιλοτελισμός γενικότερα και η Μαξιμαφιλία ειδικότερα αντιστέκονται και επιμένουν, αν και με τα σημερινά δεδομένα, καμιά εξέλιξη δεν μπορεί να είναι προβλέψιμη.

Τα Ελληνικά Ταχυδρομεία συνεχίζουν μια εκδοτική πολιτική, που κατά την άποψή μας οδηγεί σε αδιέξοδο. Παρά την ικανοποιητική, πρέπει να ομολογήσουμε, ποιότητα, από πλευράς απεικόνισης, των νέων γραμματοσήμων, εντούτοις ο πληθωρισμός των εκδόσεων αφενός (μια σειρά με πολλές παραλλαγές προϊόντων, που επηρεάζουν το κόστος) και η έλλειψη μιας φιλικής για τους χρήστες ιστοσελίδας (site) αφετέρου, μάλλον απωθούν τους υφιστάμενους συλλέκτες, παρά προσελκύουν νέους.

Τα σωματεία προσπαθούν - κατά κανόνα με αυτοθυσία των εκλεγμένων μελών των Διοικητικών τους Συμβουλίων - ν' αναπληρώσουν το κενό. Με εκθέσεις, εκδόσεις περιοδικών, συγκεντρώσεις και ομιλίες αναζητούν νέα μέλη, τα οποία θα αναδειχθούν σε εκθέτες, αλλά και σε διαδόχους της σημερινής ηγεσίας τους. Ο αγώνας διαρκής, τα αποτελέσματα όμως ιδιαίτερα πενιχρά.

Από την πλευρά της ΕΕΣΚΜ οι προσπάθειες συνεχίζονται. Μετά την επιτυχημένη ΜΑΞΙ-ΘΕΜΑ του 2016, ακολούθησε η συμμετοχή μας στην πανελλήνια έκθεση ΕΡΜΗΣ 2017 της ΦΕΑ, ενώ για τον προσεχή Μάρτιο (21 με 25) έχει αναγγελθεί νέα πανελλήνια έκθεση στο νησί της Ρόδου. Ευελπιστούμε ότι τα μέλη μας για μια ακόμη φορά θα δώσουν το παρόν.

Από το Διοικητικό Συμβούλιο

Το Ενημερωτικό Δελτίο "ΜΑΞΙΜΑΦΙΛΙΑ"
προσφέρεται δωρεάν στα μέλη μας και σε διάφορους πολιτιστικούς φορείς

ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΤΟΥΣ 2016

(ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ Κ. ΝΙΚ. ΜΑΛΛΟΥΧΟ)

Κύριε Πρόεδρε της Γενικής Συνέλευσης,
Αγαπητά μέλη,

Το 2016 υλοποιήθηκε μια υπόσχεση του Διοικητικού Συμβουλίου, που αφορούσε τη διοργάνωση μιας Μαξιμαφιλικής έκθεσης.

Όπως έχει αποδειχθεί στην πράξη, η διοργάνωση μιας έκθεσης – μικρής ή μεγάλης δεν έχει σημασία – απαιτεί μια επίπονη προσπάθεια, προκειμένου να επιλυθούν τα διάφορα προβλήματα, που αναφύονται κατά την προετοιμασία της. Πέρα του θεμελιώδους ζητήματος, της εξεύρεσης ενός κατάλληλου χώρου γι' αυτήν, υπάρχουν άπειρες μικρολεπτομέρειες, που η σωστή αντιμετώπισή τους καταλήγει στην επιτυχία ή όχι της έκθεσης.

Έχοντας ικανοποιητική εμπειρία στη διοργάνωση εκθέσεων, που αναβαθμίστηκε στη διάρκεια της εξαιρετικής διεθνούς έκθεσης «NOTOS 2015», η Ένωσή μας και ο Πανελλήνιος Σύλλογος Θεματικού Φιλοτελισμού και Νεότητας, συνεργάστηκαν και προχώρησαν στην υλοποίηση της «ΜΑΞΙ-ΘΕΜΑ 2016», μιας έκθεσης αποκλειστικά για εκθέματα Θεματικού Φιλοτελισμού και Μαξιμαφιλίας.

Οι προσπάθειες αυτές είχαν αίσιο τέλος. Το αποτέλεσμα το γνωρίζετε. Ήσασταν όλοι εκεί, είτε ως εκθέτες, είτε ως επισκέπτες. Τα εκθέματα, γνωστά και νέα, αποτέλεσαν αντικείμενο θαυμασμού, αλλά και σχολιασμού ταυτόχρονα. Η επισκεψιμότητα της έκθεσης, με βάση τα σημερινά δεδομένα, υπήρξε ικανοποιητική. Ιδιαίτερη χαρά έδωσε στους διοργανωτές η επίσκεψη παιδιών από σχολεία της περιοχής, μετά από πρόσκληση του

Δημάρχου. Αλλά και φίλοι φιλοτελιστές, από τους άλλους συλλόγους του κέντρου, αλλά και της περιφέρειας, μας τίμησαν με την παρουσία τους και τους ευχαριστούμε γι' αυτό. Δεν θα πρέπει βέβαια να παραλείψουμε να μνημονεύσουμε τη σημαντική βοήθεια, τόσο του Δήμου Φιλαδέλφειας - Χαλκηδόνος, όσο και των Ελληνικών Ταχυδρομείων. Χωρίς την ουσιαστική συνδρομή τους η διοργάνωση της έκθεσης δεν θα ήταν εφικτή.

Σήμερα, που και αυτή η έκθεση πέρασε στην ιστορία, μπορούμε να πούμε ότι οι προσπάθειες για την υλοποίησή της άξιζαν τον κόπο. Και οι συλλέκτες, που θα διαβάζουν στο μέλλον τη λεπτομερή περιγραφή της στο τεύχος 72/2016 και θα βλέπουν τις φωτογραφίες, την αφίσα της, καθώς και τη θαυμάσια αναμνηστική σφραγίδα της, θεωρούμε βέβαιο ότι θα ζητούν την επανάληψή της.

Ωστόσο, παρά την επιτυχημένη, αναμφίβολα, δραστηριότητα, που σας προανέφερα, η πορεία της Ένωσής μας εξακολουθεί να αντανάκλα τα προβλήματα της γενικότερης οικονομικής κρίσης της χώρας μας. Είναι γεγονός ότι όλοι οι πολιτιστικοί και ειδικότερα οι φιλοτελικοί σύλλογοι της Ελλάδας αντιμετωπίζουν σημαντικά οικονομικά προβλήματα και ταυτόχρονα απομείωση του δυναμικού τους. Η Ένωσή μας, θα τολμούσα να δηλώσω ότι, μέχρι στιγμής, έχει κατορθώσει να λειτουργεί σε ικανοποιητικό επίπεδο και χωρίς τα οικονομικά αυτά προβλήματα να την απειλούν άμεσα. Το γεγονός αυτό οφείλεται κυρίως στη δημιουργία νέων ελκυστικών καρτών μάξιμουμ, οι οποίες πρέπει να τονίσω ότι τελευταία προσέλκυσαν το ενδιαφέρον και Γάλλων μαξιμαφιλιστών, από τον

πρώτο και μεγαλύτερο μαξιμαφιλικό σύλλογο στον κόσμο (Les Maximaphiles Français).

Φυσικά, η πολιτική της Ένωσής μας, όσον αφορά τη δημιουργία νέων ΚΜ σας είναι γνωστή και αφορά την επιλογή αποκλειστικά των γραμματοσήμων εκείνων, που το θέμα τους προσφέρεται πραγματικά για τη δημιουργία ΚΜ και εφόσον βέβαια μπορούν να εξευρεθούν οι κατάλληλες κάρτες. Ερευνάται βεβαίως και η καταλληλότητα των ΚΜ, που εκδίδουν τα ΕΛΤΑ. Τέλος, ένας ακόμη καθοριστικός παράγοντας είναι και το κόστος των γραμματοσήμων, το οποίο βεβαίως τελευταία έχει κάπως περιοριστεί με την έκδοση χαμηλότερων αξιών.

Ως προς τις ειδικότερες δραστηριότητες της Ένωσής μας, αναφέρουμε τα εξής:

Α. Δημιουργία και διανομή ΚΜ

Μέσα στο 2016, η Ένωσή μας δημιούργησε 21 Κάρτες Μάξιμουμ με γραμματόσημα από τις εξής σειρές:

- «25 χρόνια διπλωματικών σχέσεων ΕΛΛΑΔΑΣ - ΙΣΡΑΗΛ»
- «175 χρόνια από την ίδρυση της ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ»
- «Σκεφτείτε πράσινα - Think Green»
- «2400 έτη από την έκδοση του Αριστοτέλη»
- «Βαρθολομαίος, 25 χρόνια Οικουμενικός Πατριάρχης»
- «Ολυμπιακοί Αγώνες - Ρίο 2016»
- «300 χρόνια από την πολιορκία της Κέρκυρας».
- «120 χρόνια αυθεντικός Μαραθώνιος»
- «Ανθισμένα βότανα της Ελληνική γης»

(Σημ. Σύντ.: Όλες οι ΚΜ έχουν περιγραφεί και απεικονιστεί στο προηγούμενο τεύχος μας Νο72/2016)

Β. Συγκεντρώσεις μελών

Και κατά το 2016 συνεχίστηκαν οι συγκεντρώσεις των μελών μας στο ιδιόκτητο

εντευκτήριο της οδού Ακαδημίας 57, με ανακοινώσεις, διανομή και ανταλλαγές καρτών. Πραγματοποιήθηκαν 5 συγκεντρώσεις στις 1/2, 18/4, 29/6, 26/9 και 13/12/16.

Γ. Νέα μέλη

Κατά το 2016 εγγράφηκαν 3 νέα μέλη, αλλά αποχώρησαν 2. Οι προσπάθειες για τη διάδοση της Μαξιμαφιλίας συνεχίζονται.

Δ. Περιοδικό Μαξιμαφιλία

Στις αρχές του 2016 κυκλοφόρησε το 71ο τεύχος του περιοδικού μας πολύχρωμο και πολυσέλιδο.

Πέρα από τις αναφορές στη δράση του Συλλόγου μας, υπήρξαν άρθρα για την έκθεση NOTOS 2015, τα υπερωκεάνια και τους ανθρωπιστές στις ΚΜ, τα πλοία σύμβολα αγώνων και άλλες ενδιαφέρουσες μαξιμαφιλικές πληροφορίες. Το τεύχος 72 για τη δράση της Ένωσής μας κατά το 2016 βρίσκεται υπό ολοκλήρωση.

Ε. Η πορεία μας το 2017

Το νέο ΔΣ, που θα προκύψει από τις αρχαιρεσίες, που θα ακολουθήσουν πρέπει να δείξει και πάλι ιδιαίτερη σύνεση, όσον αφορά τη διαχείριση των οικονομικών της Ένωσής μας. Η αστάθεια, που επικρατεί γενικότερα και η παγιοποιημένη τάση μείωσης των φιλοτελιστών γενικότερα και των μαξιμαφιλιστών ειδικότερα, επιβάλλει διαρκή εγρήγορση.

Με την ελπίδα ότι το 2017 θα αποδειχθεί ως το έτος έναρξης της οικονομικής μας ανάκαμψης, το ΔΣ σας εύχεται μια δημιουργική νέα χρονιά.

Σας ευχαριστώ.
Γενική Συνέλευση 13.2.2017

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΧΡΗΣΕΩΣ 2016

ΕΣΟΔΑ		ΕΞΟΔΑ	
ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΤΑΜΕΙΟΥ 31.12.15	4.901,32	ΕΞΟΔΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ Κ.Μ.	815,52
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΜΕΛΩΝ	590,00	ΑΓΟΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ	1.709,40
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΕΓΓΡΑΦΗΣ	15,00	ΕΞΟΔΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΝ-ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ	186,11
ΔΙΑΘΕΣΗ ΚΑΡΤΩΝ ΜΑΞΙΜΟΥΜ	3.645,00	ΕΝΤΥΠΑ-ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ	23,80
ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ ΜΕΛΩΝ Α/ ΑΝΤΑΛΛΑΓΕΣ	326,79	ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ	1.066,99
ΕΙΣΠΡΑΞΗ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ	20,16	ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ	211,00
ΤΟΚΟΙ ΛΟΓ/ΜΟΥ ΤΡΑΠΕΖΗΣ	0,34	ΕΝΦΙΑ 2015	216,02
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΕΝΦΙΑ 2014/2015	1.080,04	ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «ΜΑΞΙΜΑΦΙΛΙΑ»	373,12
ΕΛΤΑ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΜΑΞΙΘΕΜΑ (ΓΡΑΜ.)	400,80	ΑΜΟΙΒΗ ΦΟΡΟΤΕΧΝΙΚΟΥ	189,00
		ΣΥΝΔΡΟΜΗ Ε.Φ.Ο.	100,00
		ΑΝΑΛΩΣΗ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ ΕΛΤΑ	120,00
		ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ	5.010,96
		ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ	4.000,90
		ΜΕΤΡΗΤΑ	1.686,79
		ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ	280,80
ΣΥΝΟΛΟ	10.979,45	ΣΥΝΟΛΟ	10.979,45

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΤΑΞΕΩΣ		ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΤΑΞΕΩΣ	
ΚΑΡΤΕΣ ΜΑΞΙΜΟΥΜ ΠΡΟΣ ΔΙΑΘΕΣΗ	2.705,00	ΑΠΟΘΕΜΑ ΚΑΡΤΩΝ ΜΑΞΙΜΟΥΜ	2.705,00

ΑΘΗΝΑ 18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2017

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΤΑΜΙΑΣ

Νικόλαος Μαλλούχος

Παναγιώτης Γεωργίτσος

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΤΟΥΣ 2017

ΕΣΟΔΑ		ΕΞΟΔΑ	
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΝΕΩΝ ΜΕΛΩΝ	20,00	ΕΞΟΔΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ Κ. Μ.	1.500,00
ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΜΕΛΩΝ	600,00	ΑΓΟΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ	3.000,00
ΔΙΑΘΕΣΗ ΚΑΡΤΩΝ ΜΑΞΙΜΟΥΜ	6.100,00	ΕΞΟΔΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΩΝ	240,00
ΔΙΑΘΕΣΗ ΑΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΤΩΝ ΚΑΡΤΩΝ	80,00	ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ	1.200,00
ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ ΜΕΛΩΝ Α/ ΑΝΤΑΛΛΑΓΕΣ	200,00	ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ	210,00
		ΕΞΟΔΑ ΕΚΔΟΣΗΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ	400,00
		ΕΝΤΥΠΑ - ΓΡΑΦΙΚΗ ΥΛΗ	100,00
		ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΕ Ε.Φ.Ο.	100,00
		ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΕΚΘΕΣΕΙΣ	250,00
ΣΥΝΟΛΟ	7.000,00	ΣΥΝΟΛΟ	7.000,00

ΑΘΗΝΑ 18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2017

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΤΑΜΙΑΣ

Νικόλαος Μαλλούχος

Παναγιώτης Γεωργίτσος

Ο Michel Chagniot (M.C.), πρώην Γενικός Γραμματέας του συλλόγου «Les Maximaphiles Français», είναι γνωστός στην Ένωσή μας από τη διάλεξη, που έδωσε στις 25.4.1994 στο Φιλοτελικό Μουσείο, με θέμα «Ειδικός κανονισμός και εκθέματα Μαξιμαφιλίας στις εκθέσεις F.I.P.».

Ήταν μια πρωτοβουλία της αείμνηστης προέδρου μας Μαργαρίτας Κοτοπούλη και αποσκοπούσε στη μεταφορά της εμπειρίας, που είχε ο διακεκριμένος γάλλος μαξιμαφιλιστής στα μέλη μας.

Ο M.C., παράλληλα με τη Μαξιμαφιλία έχει και ένα ακόμη πάθος. Τα λουλούδια. Τα καλλιεργεί τόσο στον κήπο του, όσο και στις Κάρτες Μάξιμουμ, ενώ με μια μελέτη του, βασισμένη σ' αυτά, μας μεταφέρει σε πολύ ιδιαίτερο χώρο. Αυτό της μυθολογίας.

Αν ταξιδέψουμε πίσω στο χρόνο, θα διαπιστώσουμε ότι οι άνθρωποι αγαπούσαν

τα λουλούδια και διέθεταν αρκετό από το χρόνο τους για την περιποίησή τους. Κρίνοι διακοσμούσαν τα ανάκτορα της Κνωσού και τα ταπεινά σπίτια της Θήρας, τουλίπες πρόσφεραν οι Τούρκοι στους Βιεννέζους, νεραγκούλες, φρέζες και καμέλιες ήρθαν από άλλες χώρες και εγκλιματίστηκαν στην Ευρώπη. Στις μέρες μας τα τροπικά φυτά έχουν κατακτήσει όλους τους εσωτερικούς χώρους και πρωτοστατούν στις προτάσεις για μια εντυπωσιακή διακόσμηση.

Θα διαπιστώσουμε επίσης ότι σε κάθε μυθολογία τα λουλούδια είχαν μια συμβολική αξία. Εδώ θα παραθέσουμε μια σειρά από Κάρτες Μάξιμουμ με λουλούδια, που έχουν συνδεθεί με μύθους και παραδόσεις και θα περιλάβουμε και τις ερμηνείες, που μας προτείνει ο Μ.Σ. με βάση τις έρευνες και τις παρατηρήσεις του.

Aconitum napellus

Το «ακόνιτο» φύεται στη δυτική και κεντρική Ευρώπη, όπου της έδωσαν, λόγω του σχήματός του, το προσωνύμιο «κουκούλα του μοναχού».

Σύμφωνα με την παράδοση, ο δηλητηριώδης χυμός του χρησιμοποιήθηκε από τη Μήδεια, για την προετοιμασία των φονικών της φίλτρων και από τους Γαλάτες πολεμιστές, για να εμβραπίζον τις άκρες των βελών και ακοντίων τους, προκειμένου να είναι πιο αποτελεσματικά στις μάχες με τους εχθρούς τους.

Adonis vernalis

Το φυτό «Άδωνις» φύεται κυρίως στα ξηρά λιβάδια και στέπες της Ευρασίας, αλλά συναντιέται και στον ευρύτερο ευρωπαϊκό χώρο. Παρά την ομορφιά του είναι δηλητηριώδες. Τα άνθη του εμφανίζονται την άνοιξη και έχουν διάμετρο μέχρι 8 εκατ.

Άδωνις ήταν κατά τη μυθολογία ένας νεαρός άνδρας εκπληκτικής ομορφιάς, Κατά μια εκδοχή, η Αφροδίτη «τιμωρώντας» τη μητέρα του Σμύρνα, την έκανε να νιώσει μεγάλο έρωτα για τον πατέρα της Κινύρα, τον οποίο και παραπλάνησε προκειμένου να ικανοποιήσει τον έρωτά της. Όταν ο τελευταίος ανακάλυψε την αλήθεια γεμάτος οργή και αποτροπιασμό την κυνήγησε για να την σκοτώσει. Εκείνη έτρεξε να ξεφύγει, αλλά ο πατέρας της την πρόλαβε και σήκωσε το σπαθί του για να της πάρει το κεφάλι. Οι θεοί, ωστόσο, παρεμβαίνοντας τη μεταμόρφωσαν στο γνωστό φυτό. Όμως το σπαθί συνέχισε την πορεία του και έκοψε την ήδη μεταμορφωθείσα σε φυτό Σμύρνα, οπότε και ξεπετάχτηκε από τον κορμό της

ένα μωρό. Ο Άδωνις, Αμέσως, το πήρε η Αφροδίτη και το παρέδωσε στην θεά του κάτω κόσμου, την Περσεφόνη μέσα σε μια λάρνακα. Η Περσεφόνη βλέποντας την ομορφιά του μωρού θέλησε να το κρατήσει για πάντα κοντά της με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί μια μεγάλη διαμάχη μεταξύ των δύο θεών. Το θέμα διευθετήθηκε προσωρινά από τον Δία, μέχρι την ενηλικίωση του Άδωνη, ο οποίος όμως σκοτώθηκε νέος σ' ένα κυνήγι κάπρου. Τελικά, συμφωνήθηκε μεταξύ των δύο θεών ν' ανεβαίνει στη γη και να μένει 6 μήνες με την Αφροδίτη και τους υπόλοιπους με την Περσεφόνη (Θείκα προνόμια).

Anemone coronaria

Η «ανεμώνη» είναι ένα ποώδες πολυετές φυτό, που φτάνει συνήθως τα 20 - 40 εκατ. από το έδαφος. Χρησιμοποιείται ευρέως για διακοσμητικούς σκοπούς, ενώ η καλλιέργειά του άρχισε στη Γαλλία από τον 18ο αιώνα μ.Χ..

Η νύμφη Ανεμώνη ήταν στην υπηρεσία της θεάς Φλώρας (Χλωρίδα). Ήταν όμως τόσο όμορφη, που τελικά την ερωτεύθηκε

ο σύζυγος της θεάς ο Ζέφυρος, ο θεός του δυτικού ανέμου. Μόλις το κατάλαβε η θεά έδιωξε την Ανεμώνη κι αυτή, από τη θλίψη της, πέθανε. Η θεά Αφροδίτη όμως την συμπόνεσε και την έκανε ένα εύθραυστο λουλούδι, το οποίο ανοίγει τη στεφάνη του μόνο όταν το αγγίζει ένα αεράκι κάτω από λαμπερό ήλιο.

Bleuet - Centaurea cyanus

Οι «κενταύριες» είναι φυτά ανθεκτικά στο χειμώνα, ποώδη, πολυετή και τα οποία είναι ενδημικά σε πολλές χώρες της Ευρώπης, της βόρειας Αμερικής και πολλών άλλων περιοχών.

Τα είδη της ελληνικής χλωρίδας είναι 71, μεταξύ των οποίων και η Centaurea cyanus - το φυτό «Κύανος» των αρχαίων Ελλήνων. Γεγονός είναι ότι το όνομα του γένους, Κενταύρια, έχει τις ρίζες του στην ελληνική μυθολογία. Λέγεται ότι πήρε το όνομα του από τον σοφό Κένταυρο Χείρωνα, δάσκαλο του Ασκληπιού, του Αχιλλέα, του Ιάσωνα αλλά και του Απόλλωνα. Στην Τιτανομαχία ο Χεί-

ρωνας ήταν με το μέρος του Ηρακλή στη μάχη του εναντίον των Κενταύρων. Ο Ηρακλής όμως τον πλήγωσε κατά λάθος στο πόδι με ένα βέλος ποτισμένο στο δηλητήριο της Λερναίας Ύδρας. Ο Χείρωνας τότε χρησιμοποίησε το φυτό της κενταύριας σαν βότανο για να γιατρέψει την πληγή του.

Στα γαλλικά η κενταύρια λέγεται bleuet και με αυτό το όνομα είναι ακόμα και τώρα καθιερωμένη στους κύκλους των ανθοπωλών.

Campanula

Φυτό - με ετήσια, διετή και πολυετή είδη - το οποίο συναντιέται κυρίως στην περιοχή της Μεσογείου. Το όνομά του, «καμπανούλα», προέρχεται φυσικά από το σχήμα των ανθέων του.

Στη λαϊκή παράδοση συμβολίζει την κοκεταρία και σημαίνει: «γιατί με κάνεις να υποφέρω»? Κατά άλλους ονομάζεται «καθρέπτρας της Αφροδίτης», επειδή το κέντρο της μοιάζει με λαμπερό δίσκο, τον οποίο η Αφροδίτη χρησιμοποίησε σαν καθρέφτη για να επιβεβαιώσει την ομορφιά της, όταν πήγανε να συναντήσει τον Άδωνη.

Crocus

Υπάρχουν 80 είδη «κρόκων», τα οποία καλλιεργούνται σε πολλές περιοχές του πλανήτη. Στην Ελλάδα καλλιεργείται συστηματικά στο Νομό Κοζάνης. (είναι γνωστός και ως «γκόβλιτσα»).

Ο Κρόκος, σύμφωνα με την ελληνική μυθολογία, ήταν φίλος του θεού Ερμή, ο οποίος τον σκότωσε κατά λάθος την ώρα που αγωνίζονταν στη δισκοβολία. Στο σημείο που έπεσε ο Κρόκος φύτεψε ένα λουλούδι. Τρεις σταγόνες από το αίμα του άτυχου νέου έπεσαν στο κέντρο του φυτού και του έδωσαν τα στίγματα που έχει. Από τότε το φυτό αυτό ονομάστηκε κρόκος.

Ίρις

Η Ίριδα είναι πολύ διαδεδομένη σ' όλη τη βόρεια εύκρατη ζώνη. Είναι φυτό πολυετές, που αυξάνεται με έρποντα ριζώματα ή, σε ξηρότερα κλίματα, με βολβούς.

Η θεά Ίρις ήταν η αγγελιοφόρος των θεών. Ο Δίας για να επιβραβεύσει την αφοσίωσή της, της επέτρεψε να δημιουργήσει

το ουράνιο τόξο, προάγγελο καλών καιρικών συνθηκών, τα χρώματα του οποίου θεωρείται ότι αντανακλώνται στο λουλούδι, που φέρει τ' όνομά της.

Nerium oleander

Πρόκειται για τη γνωστή μας πικροδάφνη, που χρησιμοποιείται ευρέως ως καλλωπιστικό φυτό σε κήπους, αυλές, πρανή δρό-

μων κλπ. Όμως ο γαλακτώδης χυμός, που υπάρχει σε όλα τα μέρη του φυτού, για την προστασία του από τους φυσικούς εχθρούς του, είναι γεμάτος με πολλές τοξικές ουσίες. Ιδιαίτερα, ο καπνός της πικροδάφνης, που καίγεται, είναι πολύ τοξικός. Αν και το είδος περιλαμβάνεται συχνά στα πιο δηλητηριώδη φυτά του κόσμου, εντούτοις στην Ελλάδα, που είναι και πολύ κοινό, δεν έχει αναφερθεί μέχρι σήμερα καμιά δηλητηρίαση.

Στην αρχαιότητα, πικροδάφνες κοσμούσαν ναούς και βωμούς αφιερωμένους κυρίως στον Απόλλωνα. Πολλές φορές τα φύλλα της μασούσαν μάντις, προκειμένου ν' αποκτήσουν ενόραση και να διατυπώσουν τις προφητείες τους.

Lotus

Ο λωτός είναι φυτό, που συναντιέται στην αιγυπτιακή και ινδική μυθολογία,

αλλά και στη βουδιστική διδασκαλία.

Σύμφωνα με την αιγυπτιακή μυθολογία, κατά την αρχέγονη έναρξη του χρόνου, το άνθος του αιγυπτιακού λωτού (*Nymphaea lotus*) αναδύθηκε από το αρχέγονο νερό (Νουν) και ξεπρόβαλε μέσα από το φως. Είναι το σύμβολο του ήλιου, που ξεπροβάλλει μέσα στην απέραντη νύχτα. Σύμφωνα πάντα με τον μύθο, ο θεός του Ήλιου αναδύθηκε από την αρχέγονη θάλασσα, καθισμένος πάνω σε ένα άνθος λωτού. Στο 15ο κεφάλαιο του «Βιβλίου των Νεκρών» αναφέρεται ότι ο θεός του Ήλιου, ο Ρα, εμφανίζεται «ως ένας νεαρός, που βγαίνει μέσα από τον λωτό». Η ελπίδα για αναγέννηση απαντά σε ένα άλλο απόσπασμα του «βιβλίου των Νεκρών», όπου ο νεκρός επιθυμεί να μεταμορφωθεί στο ιερό άνθος του λωτού. Το άνθος του λωτού θεοποιήθηκε με τη μορφή της θεάς Νεφερτέμ.

Myosotis

Το φυτό αυτό, αν και μικρό, υμνήθηκε πολύ από διάφορους λαούς. Στην Ελλάδα έχει «περάσει» σχετικά απαρατήρητο, ίσως γιατί το τυπικό «μη με λησμόνει» (*Myosotis scorpioides*) είναι αρκετά σπάνιο στα μέρη μας.

Η παράδοση αναφέρει ότι, όταν ο Θεός έπλασε τα λουλούδια, χάρισε στο καθένα τ'

όνομά του. Λησμόνησε όμως ένα, που βρισκόταν στην όχθη ενός ρυακιού. Το λησμονημένο γαλανό λουλουδάκι φώναξε: «Μεγάλε Πατέρα, σ' όλα τα λουλούδια χάρισες ένα όνομα. Εμένα γιατί με ξέχασες; Χάρισέ με στην αγάπη». Εκείνος τότε αποκρίθηκε: «Έχεις δίκιο, δεν πρέπει να λησμονηθείς και από τώρα θα σε λένε "μη με λησμόνει"».

Ένας άλλος θρύλος μνημονεύει ότι, στις απότομες όχθες κάποιου ποταμού, όπου είχε φυτρώσει ένα γαλάζιο λουλουδάκι, περπατούσε ένα ερωτευμένο ζευγαράκι. Ξαφνικά η κοπέλα αντίκρισε το όμορφο λουλουδάκι και το πόθησε. Ο νέος χωρίς να πει τίποτε έτρεξε να της το φέρει. Το έκοψε, αλλά γλίστρησε κι έπεσε στο ορμητικό νερό του ποταμού. Παρά τις προσπάθειές του δεν μπόρεσε να σωθεί. Η κόρη με αγωνία και θρήνους αγνάντευε το χαμό του. Κι ο νέος, που πνιγόταν, κατόρθωσε να πετάξει στην αγαπημένη του το γαλάζιο λουλουδάκι, που κρατούσε στα χέρια του, φωνάζοντας απελπισμένα «μη με λησμόνει».

Νάρκισσος

Είναι φυτό ποώδες, πολυετές και βολβορίζο, που απαντιέται στην Ευρώπη, Β. Αφρική και ΒΔ. Ασία. Καλλιεργείται ως κοσμητικό για τα ωραία και εύοσμα άνθη του καθώς και για το παραγόμενο απ' αυτό έλαιο, που χρησιμοποιείται ευρύτατα στην αρωματοποιία.

Για το Νάρκισσο υπάρχουν πολλές παραδόσεις. Η γνωστότερη όμως και πιο διαδεδομένη οφείλεται στον Οβίδιο (στο έργο του «Μεταμορφώσεις» III 342). Σύμφωνα μ' αυτή ο ωραίος Βοιωτός νέος, απασχολημένος να θαυμάζει την καθ' όλα άριστη σωματική του διάπλαση, στα νερά ενός ποταμού, δεν έδωσε καμία προσο-

χή ή δεν ανταποκρίθηκε στον εκδηλούμενο έρωτα της Νύμφης Ηχούς, η οποία και συνεχώς τον καλούσε. Αποτέλεσμα ήταν η μεν φωνή της Ηχούς να εξασθενεί συνέχεια σε τρόπο ώστε ν' ακούγονται μόνο οι τελευταίες συλλαβές και να σβήνει, ο δε Νάρκισσος να πεθάνει από εξάντληση, αυτοθαυμαζόμενος στο νερό, που το χρησιμοποιούσε ως κάτοπτρο. Στη θέση του, μετά από λίγο, φύτρωσε το ομώνυμο άνθος, ως σύμβολο της φθοράς και των χθόνιων θεοτήτων.

Dianthus

Είναι η επίσημη ονομασία του γνωστού μας γαρύφαλλου. Φυτό πολυετές, ποώδες, εύοσμο, το οποίο καλλιεργείται από την αρχαιότητα.

Η μυθολογία αναφέρει ότι ο Δίας από ζήλεια προς τη γυναίκα του Ήρα αποφάσισε να έχει κι εκείνος ένα λουλούδι αντίξιο του κρίνου, που αυτή είχε. Έριξε τότε έναν κεραυνό στη γη και μέσα από την αστραπή και τον καπνό φύτρωσε το μυρωδάτο γαρύφαλλο, που πήρε το όνομά του, Δίανθος, δηλαδή άνθος του Δία.

Orchidée

Η ορχιδέα είναι «κοσμοπολίτικο» φυτό,

το οποίο καταλαμβάνει σχεδόν κάθε οικοσύστημα, εκτός από ερήμους και παγοκαλύμματα. Ωστόσο, η πλειοψηφία των ειδών της (σχεδόν 22.000 παγκοσμίως) φύτεται στις τροπικές χώρες, κυρίως στην Ασία και την Κεντρική και Νότια Αμερική.

Στην ελληνική μυθολογία, ο Όρχις ήταν γιος μιας νύμφης και ενός σάτυρου. Κατά την διάρκεια των εορτών προς τιμή του Βάκχου, διέπραξε ιεροσυλία, επιχειρώντας να βιάσει μια ιέρεια. Η τιμωρία του ήταν να κατασπαράχθει από άγρια θηρία και να μεταμορφωθεί σε ένα αδύνατο και σεμνό φυτό. Την ορχιδέα.

Πανσές

Πρόκειται για ένα «εξευγενισμένο» ευρωπαϊκό αγριολούλουδο (ανήκει στο γένος νίολα), το οποίο σήμερα το βρίσκουμε σε κήπους, σε ολόκληρο τον κόσμο.

Το όνομά του έχει σχέση με την Ιώ, η οποία, σύμφωνα με την μυθολογία, ήταν η ιέρεια της Ήρας και ερωμένη του Δία. Όταν η Ήρα έμαθε την παράνομη σχέση τους, ο Δίας για να προστατέψει την Ιώ από την οργή της γυναίκας του τη μεταμόρφωσε σε

αγελάδα και γέμισε ένα λιβάδι με ανθισμένους πανσέδες για να τρώει.

Παιώνια

Η παιώνια είναι ένα ιδιαίτερα όμορφο αγριολούλουδο, που συναντάται στην ελληνική ύπαιθρο και γενικότερα στην Μεσόγειο.

Η παιώνια πήρε το όνομα της από τον Παίωνα ή Παϊάνα, που φαίνεται ότι ήταν μια θεότητα της θεραπείας, αφού είχε θεραπεύσει τον Άδη και τον Άρη από τραύματα. Ο μύθος, που έχει σχέση με το λουλούδι, λέει πως ο Παίων ήταν μαθητής του Ασκληπιού, του θεού της υγείας και της ιατρικής. Κάποτε, η Λητώ (μητέρα του Απόλλωνα και θεά της γονιμότητας), του δίδαξε πως να αποκτήσει μια μαγική ρίζα, που φύτερωνε στον Όλυμπο, η οποία απάλυνε τον πόνο των γυναικών κατά τον τοκετό. Ο Ασκληπιός ζήλεψε και αποπειράθηκε να σκοτώσει το μαθητή του. Ο Δίας έσωσε τον Παίωνα από την οργή του Ασκληπιού μεταμορφώνοντάς τον σε λουλούδι. Οι σπόροι της παιώνιας χρησιμοποιούνταν για τις έγκυες γυναίκες στην αρχαιότητα.

Βιολέτα

Φυτό, με πολλά είδη και ονόματα, προερχόμενο από την Ευρασία. Σήμερα το βρίσκουμε και στη Β. Αμερική, καθώς και στην Αυστραλία.

Ο Άπτις ήταν ένας νέος με εκθαμβωτική ομορφιά, τον οποίο αγαπούσε παράφορα η θεά Κυβέλη, θεά της άγριας φύσης, των δημιουργικών δυνάμεων της Γης και της γονιμότητας. Η Θεά Κυβέλη τυφλωνόταν από ζήλια μέσα στο πάθος της αγάπης της. Ο Άπτις, για να κατασιγάσει τη βασιανιστική ζηλοτυπία της αγαπημένης του έφτασε στο σημείο να αυτοευνουχιστεί και να πεθάνει. Όταν το αίμα του έπεσε στη γη πολύχρωμες βιολέτες άνθισαν μεριάς. Η Κυβέλη τυλίχτηκε σε σκοτεινή θλίψη και τον έθαψε μέσα σε θρήνους. Αργότερα τον ανέστησε.

Πηγές:

Michel Chagniot: *Flours et mythologie*

«Les Maximaphiles Français»

Internet: Βοτανική - Ελληνική Μυθολογία

Η Ελληνική Μυθολογία στις Ελληνικές ΚΜ

Το 1958 ο αξεπέραστος «Τάσος» με την ευκαιρία του Διεθνούς Συνεδρίου για την «Προστασία της Φύσης» σχεδίασε 8 γραμματόσημα, κάποια με μυθολογικές αναφορές. Από τις συναφείς δημιουργίες του Αλέκου Κοτοπούλη, παραθέτουμε 3 αντιπροσωπευτικές ΚΜ.

Νάρκισσος

Πεύκο (Πίτυς) και Πάνας

Ρόδο και Αφροδίτη

Μανώλης Γλέζος - Ίμρε Νάγκυ

Στις 23.2.2016 τα Ελληνικά Ταχυδρομεία, με την ευκαιρία της συμπλήρωσης των 75 χρόνων του ΕΑΜ, τίμησαν, μεταξύ άλλων, τον Μανώλη Γλέζο και τον Λάκη Σάντα, οι οποίοι, λίγες μόλις βδομάδες μετά την είσοδο των Γερμανικών κατοχικών στρατευμάτων στην Αθήνα, τη νύχτα της 30ης προς την 31η Μαΐου 1941, κατέβασαν τη ναζιστική σημαία από τον ιστό του βράχου της Ακρόπολης, γράφοντας έτσι μια από τις πιο λαμπρές σελίδες στην ιστορία της Εθνικής Αντίστασης.

Μετά τον πόλεμο, ο Μανώλης Γλέζος εργάστηκε ως δημοσιογράφος, αναλαμβάνοντας αρχισυντάκτης της εφημερίδας Ριζοσπάστης, ενώ αργότερα υπήρξε διευθυντής και της εφημερίδας Αυγής. Ωστόσο, επανειλημμένα

είχε συλληφθεί για τις πολιτικές τους πεποιθήσεις, φτάνοντας μάλιστα να καταδικαστεί σε θάνατο τρεις φορές. Οι συνεχείς δικαστικές του περιπέτειες μέχρι την οριστική του απαλλαγή με τη γενική αμνηστία του 1971 προκάλεσαν συχνά την αντίδραση της Ελληνικής και της διεθνούς κοινής γνώμης.

Το 1958 συνελήφθη με την κατηγορία της «κατασκοπίας». Δικάστηκε τον Ιούλιο του 1959 και καταδικάστηκε σε πέντε χρόνια φυλακή, τέσσερα χρόνια εκτόπιση στον

Άη-Στράτη και οκτώ χρόνια στέρηση των πολιτικών του δικαιωμάτων.

Η δίκη αυτή, με σαφώς πολιτικά κίνητρα - και η οποία έγινε σε μια περίοδο, που ο «ψυχρός πόλεμος» ήταν στην κορύφωσή του - προκάλεσε μεγάλη αντίδραση από

τους διανοούμενους ιδιαίτερα της αριστεράς, καθώς και των κρατών με κομμουνιστικά καθεστώτα. Διαμαρτυρίες και διαβήματα από ελληνικές και διεθνείς οργανώσεις, παγκόσμια κινητοποίηση για την «απελευθέρωση και αμνήστευση των Ελλήνων αγωνιστών», ακόμη και επιστολή του Προέδρου της τότε Σοβιετικής Ένωσης προς τον Βασιλέα Παύλο, ήταν το αντίκτυπο της «δίκης Γλέζου». Και πέρα απ' όλα αυτά, στις 12 Νοεμβρίου 1959 η Σοβιετική Ένωση κυκλοφόρησε ένα γραμματόσημο με τον Γλέζο σε πρώτο πλάνο και φόντο

την Ακρόπολη. Επιπλέον στο γραμματόσημο υπήρχε η επιγραφή «Ελευθερία στον ήρωα του ελληνικού λαού Μανώλη Γλέζο».

Η αντίδραση της Ελληνικής Κυβέρνησης υπήρξε άμεση και με τον ίδιο τρόπο. Στις 8 Δεκεμβρίου 1959, δηλαδή σε χρονικό διάστημα μικρότερο του ενός μηνός, κυκλοφόρησαν δύο ελληνικά γραμματόσημα με την εικόνα του Ίμρε Νάγκυ, Ούγγρου πολιτικού, ο οποίος διετέλεσε πρωθυπουργός της χώρας του σε μια πολύ ταραγμένη

γι' αυτήν περίοδο και εκτελέστηκε για την αντισοβιετική του στάση. Τα γραμματόσημα έφεραν την επιγραφή «Ελευθερία εις τους λαούς».

Συγκεκριμένα, ο Ίμρε Νάγκυ γεννήθηκε το 1896. Το 1929 έχοντας υιοθετήσει την κομμουνιστική ιδεολογία μεταβαίνει στη Μόσχα, όπου εργάστηκε στο συγγραφικό τμήμα της Comintern, συμμετέχοντας σε γεωργικές έρευνες. Το 1944 ο Νάγκυ επέστρεψε στην Ουγγαρία και υπηρέτησε στην κομμουνιστική κυβέρνηση ως υπουργός Γεωργίας και σε άλλες θέσεις, από όπου προωθούσε μεταρρυθμίσεις για την ευημερία των αγροτών. Μετά από δύο έτη ως πρωθυπουργός (1953-1955) ο Νάγκυ αναγκάστηκε να παραιτηθεί και διαγράφηκε από το κομμουνιστικό κόμμα μαζί με την ομάδα του, ως συνέπεια της τάσης φιλελευθεροποίησης που παρουσίασε σε αυτή τη θέση.

Έγινε πρωθυπουργός και πάλι κατά τη διάρκεια της αντισοσιαλιστικής εξέγερσης το 1956 μέσω της λαϊκής υποστήριξης. Στις 31 Οκτωβρίου ανήγγειλε την απόσυρση της Ουγγαρίας από το σύμφωνο της Βαρ-

σοβίας και την 1η Νοεμβρίου απευθύνθηκε σε άλλες χώρες, προκειμένου να αναγνωριστεί η ουγγρική ουδετερότητα. Όταν η επανάσταση συντρίφθηκε από τη σοβιετική εισβολή στη χώρα, ο Νάγκυ μαζί με άλλους βρήκαν άσυλο στη γιουγκοσλαβική πρεσβεία. Ωστόσο, συνελήφθη στις 22 Νοεμβρίου 1956 και εκτελέστηκε δι' απαγχονισμού τον Ιούνιο του 1958.

Και με τα τρία αυτά γραμματόσημα - που θα μας θυμίζουν για πάντα μια περίοδο, που τα πολιτικά πάθη είχαν ιδιαίτερη έξαρση - έγιναν Κάρτες Μάξιμουμ. Εκείνες με τον Ίμρε Νάγκυ μας τις παρέδωσε ο Αλέκος Κοτοπούλης. Είναι φωτοκάρτες,

σφραγισμένες στην Αθήνα. Η ΚΜ με το σοβιετικό γραμματόσημο του Γλέζου έγινε στη Ρωσία και αγοράστηκε από μανιώδη Ιταλό μαξιμαφιλιστή, σύμφωνα με πληροφορία της Μαργαρίτας Κοτοπούλης, η οποία μας έδωσε και τη σχετική φωτογραφία λίγο πριν το θάνατό της.

Νίκος Μαλλούχος

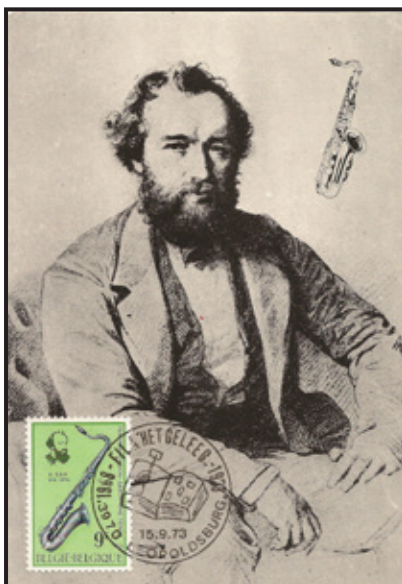
Ο Αντόλφ Σαξ και το σαξόφωνο

Ο Βέλγος κατασκευαστής μουσικών οργάνων Αντόλφ Σαξ (Adolphe Sax, 1814-1894), εργάστηκε ακούραστα για την τελειοποίησή τους, ειδικότερα των πνευστών. Πέτυχε να βελτιώσει τόσο την ακρίβεια και την ποιότητα του ήχου όσο και την ευκολία εκτέλεσης πλήθους οργάνων, κατακτώντας έτσι 33 διπλώματα ευρεσιτεχνίας.

Το πρώτο σαξόφωνο που κατασκεύασε στο Παρίσι, το 1842, έφερε όλα τα χαρακτηριστικά του σημερινού οργάνου, όπως το κωνικό σχήμα, το σύστημα κλειδιών (Boehm), το ράμφος με μονό καλάμι όπως του κλαρινέτου.

Το σαξόφωνό του εκτέθηκε για πρώτη φορά το 1844 στη βιομηχανική έκθεση του Παρισιού αφήνοντας άριστες εντυπώσεις.

Σημαντική στιγμή για τη διάδοσή του ήταν το 1845, όταν οι στρατιωτικές ορχήστρες της Γαλλίας ανασυντάχτηκαν, προκειμένου να εισαγάγουν το σαξόφωνο και τα άλλα όργανα που στο μεταξύ είχε επινοήσει ο Αντόλφ Σαξ (saxhorn και saxotromba). Στις 3 Φεβρουαρίου του ίδιου χρόνου, ο Έκτορ Μπερλιόζ, ένας μεγάλος φίλος του σαξοφώνου, διεύθυνε το χορωδιακό έργο του

Αντόλφ Σαξ: Εφεύρε το σαξόφωνο, δημιούργησε νέα όργανα, επέφερε βελτιώσεις σε πολλά άλλα.

Σαξόφωνο «τενόρο»:
Ένα από τα τέσσερα της οικογένειας των σαξοφώνων.

Chant sacré (ιερό τραγούδι) στο οποίο είχε για πρώτη φορά συμπεριλάβει σαξόφωνο. Λίγο αργότερα το όργανο έκανε το ντεμπούτο του με την Ορχήστρα του Ωδείου του Παρισιού, στην παρουσίαση μιας νέας όπερας.

Πολύ σύντομα και οι Μωρίς Ραβέλ στο περίφημο Μπολερό, ο Ρίχαρντ Στράους στην Οικιακή Συμφωνία, ο Ζυλ Μασνέ στην όπερα Βέρθερος και ο Ζωρζ Μπιζέ στο Πρελούδιο της Αρλεζιάνας συμπεριέλαβαν το σαξόφωνο. Έκτοτε, η παρουσία του σαξοφώνου στα μουσικά δρώμενα της Γαλλίας και, προοδευτικά, ολόκληρου του κόσμου ήταν ραγδαία, ενώ, με τον καιρό, υπέστη μικρές αλλαγές που βελτίωσαν την απόδοσή του.

Το σαξόφωνο, με τις εμπνεύσεις σημαντικών συνθετών κυρίως στα τέλη του 19ου αιώνα, και στα χέρια σπουδαίων εκτελεστών, αναδείχτηκε ακόμα περισσότερο, μπήκε σε πολλά έργα συμφωνικής μουσικής και έγινε βασικό όργανο της μουσικής τζαζ. Η τζαζ ήταν αυτή που ανέλαβε να οδηγήσει το όργανο του Αντόλφ Σαξ στην κορύφωση της επιτυχίας. Ωστόσο, μόνο από το 1920 οι ορχήστρες τζαζ το συμπεριέλαβαν στους κόλπους τους. Κατά τη

διάρκεια της χρυσής δεκαετίας του Ragtime (1900-1910) οι μουσικοί της Νέας Ορλεάνης, παρότι το γνώριζαν, αντιπάσσανταν στη χρήση του.

Στο τέλος του 19ου αιώνα και στις αρχές του 20ου, το σαξόφωνο έγινε υπόθεση της αμερικανικής βιομηχανίας, με τέσσερα μεγάλα εργοστάσια κατασκευής οργάνων να το παράγουν μαζί: οι εταιρείες «Buescher» (πρώτη), «King», «Conn» και «Martin».

Ταυτόχρονα δημιουργήθηκε και η οικογένεια των σαξοφώνων, η οποία περιλαμβάνει τα σαξόφωνα «σοπράνο», «άλτο», «τενόρο» και «βαρύτονο», ακολουθώντας τις τονικές διαβαθμίσεις της ανθρώπινης φωνής.

Μετά το 1920 η κυριαρχία του σαξοφώνου είναι εμφανής. Από τη γενικευμένη χρήση του στις στρατιωτικές μπάντες, την παρουσία του τις ορχήστρες «Ντίξιλαντ» της Νέας Ορλεάνης, μέχρι τις μεγάλες

Pixinguinha (1897-1973).
Βραζιλιανός Συνθέτης, φλαουτίστας και κορυφαίος σαξοφωνίστας.

Τυπική ορχήστρα «Ντίξιλαντ τζαζ» της Νέας Ορλεάνης, των αρχών του 20ου αιώνα.

ορχήστρες πνευστών (big band) και των άλλων μικρών συγκροτημάτων της τζαζ, το σαξόφωνο έγινε αναγκατότατο και χρησιμοποιείται παντού.

Μεταξύ των μεγάλων ονομάτων δεξιοτεχνών εκτελεστών του σαξοφώνου που διέγραψαν εκθαμβωτικές διεθνείς σταδιοδρομίες και συνέβαλαν στην ακόμα μεγαλύτερη φήμη και ευρύτερη διάδοσή του, μπορούν να αναφερθούν αυτά των John Coltrane, Charlie Parker, Coleman Hawkins, Sonny Rollins, Wayne Shorter, Lester Young.

Υπάρχουν επίσης καταξιωμένοι εκτελεστές σε εθνικό επίπεδο, που χαίρουν τόσο μεγάλης εκτίμησης ώστε οι χώρες τους, τους τίμησαν με εκδόσεις γραμματοσήμων. Τέτοιο παράδειγμα είναι ο Βραζιλιανός Alfredo da Rocha Viana (γνωστός ως Pixinguinha).

Παντελής Λεούσης

Τρεις από του σημαντικότερους σαξοφωνίστες της τζαζ: Coleman Hawkins, John Coltrane, Charlie Parker.

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΚΑΡΤΩΝ ΜΑΞΙΜΟΥΜ

Κατά το 2017, η Ένωσή μας προχώρησε στη δημιουργία 17 Καρτών Μάξιμουμ, με τα γραμματόσημα των εξής σειρών:

1η Αναμνηστική σειρά:
«150 χρόνια Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο»

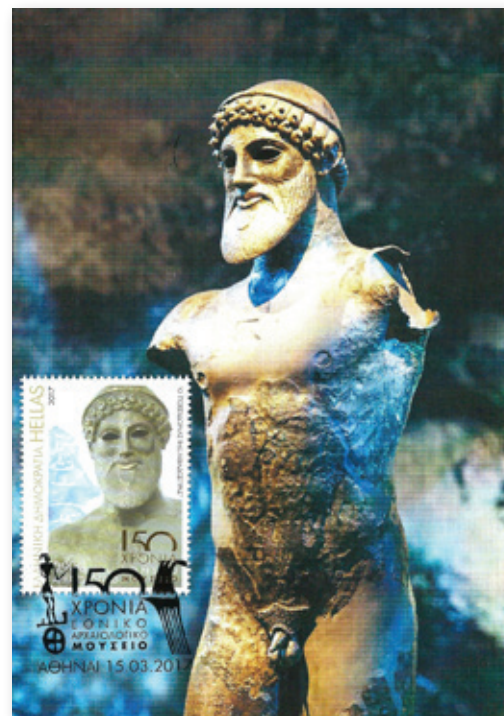
Η ίδρυση πριν από 150 χρόνια του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου υπήρξε ένας σταθμός για τον νεοελληνικό πολιτισμό. Όπως αναφέρει η Δρ. Μαρία Λαγογιάννη-Γεωργακαράκου, συγκεντρώνοντας έργα από όλη την Ελλάδα, την Κύπρο, τη Μικρά Ασία, τη Συρία, την Παλαιστίνη, την Αίγυπτο, τη Σικελία και την Κάτω Ιταλία, το Αρχαιολογικό Μουσείο προσφέρει στις αίθουσές του μια πολυδιάστατη εικόνα του αρχαιολογικού παρελθόντος, από την 4η χιλιετία π.Χ. μέχρι την ύστερη αρχαιότητα.

Για τον εορτασμό της επετείου επιλέχθηκαν 6 παραστάσεις:

- Το φιλί (0,10 €)
- Ο Οδυσσεύς των Αντικυθήρων (0,50 €)
- Ο Διαδούμενος (0,72 €)
- Ο Ποσειδώνας της Λιβαδόστρας (0,90 €)
- Αθηναίος έφηβος (1,50 €) και
- Η Μυκηναία (2 €)

Όλες οι παραστάσεις αποδόθηκαν υπέροχα στο μικρό χώρο του γραμματοσήμου από την κα Μυρσίνη Βαρδοπούλου.

Από την πλευρά μας υπάρχει μία μόνο αντίρρηση, ως προς την απεικόνιση του Διαδούμενου, καθώς προέχει για επανάληψη ενός θέματος, που κοσμούσε το γραμματόσημο του 1986. Παρ' όλα αυτά, προχωρήσαμε στη δημιουργία 6 ΚΜ, τις οποίες σφραγίσαμε στην Αθήνα, με την εικονογραφημένη σφραγίδα της ΠΗΚ. Σημειώνεται επίσης ότι, οι ΚΜ, που κυκλοφόρησαν τα ΕΛΤΑ είναι αποδεκτές, καθώς απεικονίζουν τα σχετικά αρχαιολογικά αντικείμενα.

2η Αναμνηστική σειρά:
«Προσωπικό γραμματόσημο»

Η Ένωσή μας, σύμφωνα με την πάγια πρακτική της για τα «προσωπικά γραμματόσημα», δεν προχώρησε και τη φορά αυτή σε δημιουργία ΚΜ με τις 6 αξίες της συγκεκριμένης σειράς.

Αν και τα γραμματόσημα, όσον αφορά τη σχεδιάσή τους (υπεύθυνη η κα Ανθούλα Λύγκα) ήταν ιδιαίτερα όμορφα, εντούτοις οι παραστάσεις τους δεν ήταν πρόσφορες από μαξιμαφιλικής πλευράς. Παρά ταύτα, υπήρξαν προσωπικές δημιουργίες μελών, οι οποίες προκάλεσαν έκπληξη.

3η Αναμνηστική σειρά - φεγιέ:
«Φόρουμ αρχαίων πολιτισμών»

Εμβόλιμο, στο εκδοτικό πρόγραμμα, φεγιέ (αξίας 2€), σε ανάμνηση της πρώτης Υπουργικής Διάσκεψης των 10 χωρών, που απαρτίζουν το «Φόρουμ αρχαίων πολιτισμών», στη σημερινή επικράτεια των

οποίων μεγαλούργησαν μεγάλοι αρχαίοι πολιτισμοί (Ελλάδα, Κίνα, Αίγυπτος, Βολιβία, Ινδία, Ιράκ, Ιράν, Ιταλία, Μεξικό και Περού). Το «φόρουμ» αποσκοπεί σε κοινές δράσεις για την καλύτερη συνεργασία στην αξιοποίηση της πολιτισμικής κληρονομιάς των συμμετεχόντων προς όφελος των λαών τους και όλης της ανθρωπότητας, καθώς και την εξέταση τρόπων μέσω των οποίων η διεθνής πολιτιστική συνεργασία θα λειτουργήσει ως παράγοντας οικονομικής ανάπτυξης.

Το λογότυπο του φόρουμ ωστόσο, το οποίο απεικονίζεται στο φεγιέ, δεν ήταν πρόσφορο για τη δημιουργία κάρτας μάζιμου.

4η Αναμνηστική σειρά - φεγιέ «80 χρόνια Αποστολικής Διακονίας της Ελλάδος»

Ένα γραμματόσημο, με το σήμα της Αποστολικής Διακονίας και ένα φεγιέ με μια σύγχρονη εικόνα της Αγίας Ελένης, αποτελούν τη συγκεκριμένη αναμνηστική σειρά. Τόσο το υψηλό κόστος της (2,72€), όσο και η έλλειψη κατάλληλων καρτών αποτέλεσαν ανασταλτικούς παράγοντες στη δημιουργία ΚΜ από την Ένωσή μας.

Σε μεταγενέστερο χρόνο τα ΕΛΤΑ κυκλοφόρησαν ειδική κάρτα με τη σύγχρονη εικόνα της Αγίας Ελένης (βρίσκεται, όπως πληροφορηθήκαμε, στα γραφεία της Αποστολικής Διακονίας), η οποία προσφέρεται για τη δημιουργία ΚΜ από τυχόν ενδιαφερόμενους.

5η Ειδική σειρά Ευropa 2017 «Κάστρα»

Στα δύο γραμματόσημα της ειδικής αυτής σειράς, που σχεδιάστηκαν από την Ελένη Αποστόλου, απεικονίζονται:

- το κάστρο της Μεθώνης (€ 0,90) και
- το κάστρο του Ναυπλίου (€ 3,40).

Καθώς τα ΕΛΤΑ από παράδοση δεν κυκλοφορούν ΚΜ για τις σειρές EUROPA, η Ένωσή μας προχώρησε στη δημιουργία

δύο όμορφων ΚΜ. Οι κάρτες αυτές σφραγίστηκαν με δύο κατάλληλα εικονογραφημένες αναμνηστικές σφραγίδες, που χρησιμοποιήθηκαν στη διάρκεια δύο εκθέσεων με θέμα τα κάστρα, τις οποίες διοργάνωσαν τα ΕΛΤΑ στη Μεθώνη και στο Ναύπλιο, με τα γραμματόσημα που κυκλοφόρησαν τα άλλα κράτη-μέλη, που συμμετέχουν στην οργάνωση EUROPA.

6η Ειδική σειρά EUROMED 2017 «Δέντρα της Μεσογείου»

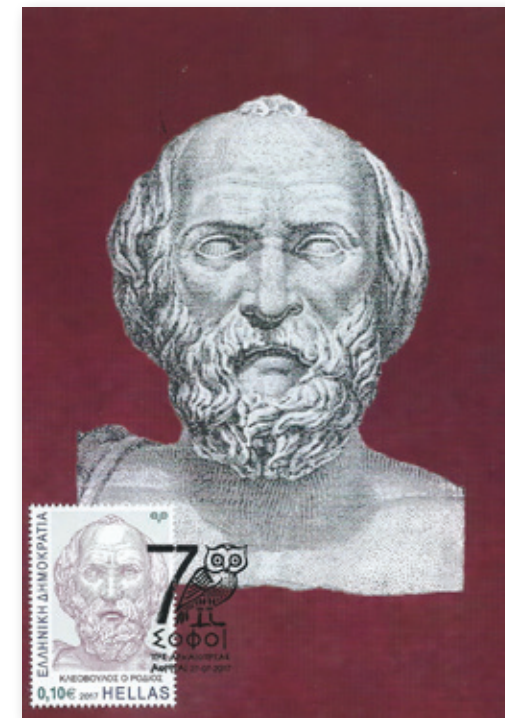
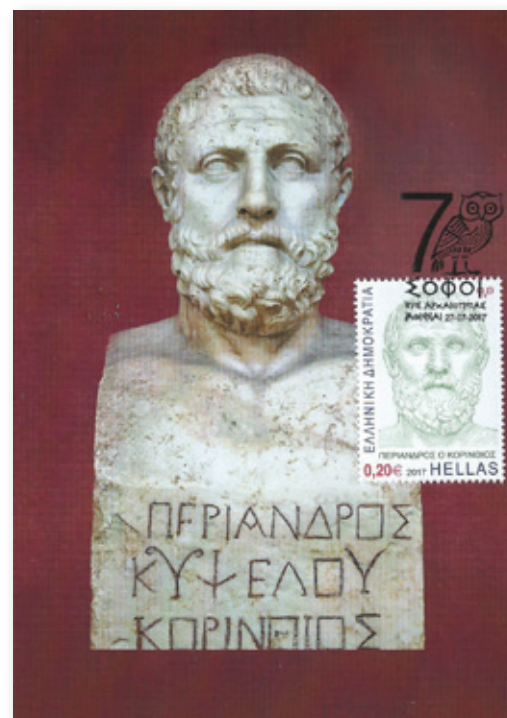
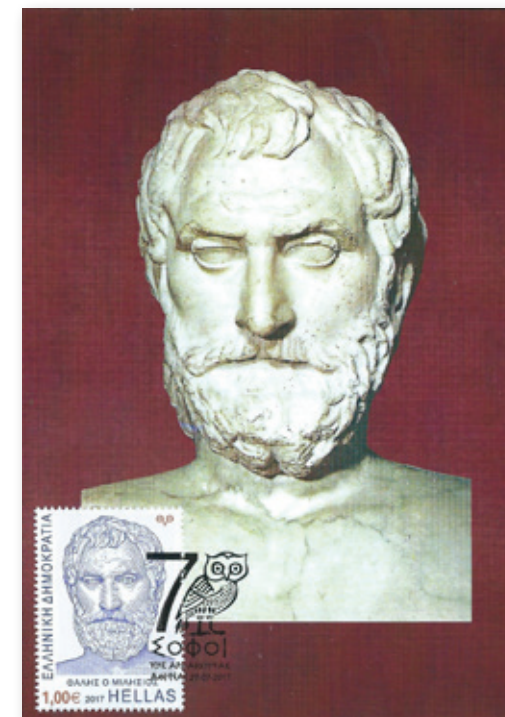
Το μαστιχόδεντρο της Χίου ήταν το δέντρο, που επέλεξαν τα ΕΛΤΑ να αντιπροσωπεύσει την Ελλάδα, σ' αυτή την έκδοση της EUROMED. Το μοναδικό γραμματόσημο, σε σχεδίαση Μυρσίνης Βαρδοπούλου, συνδυάστηκε με την κατάλληλη κάρτα και σφραγίστηκε, φυσικά στη Χίο, την ΠΗΚ.

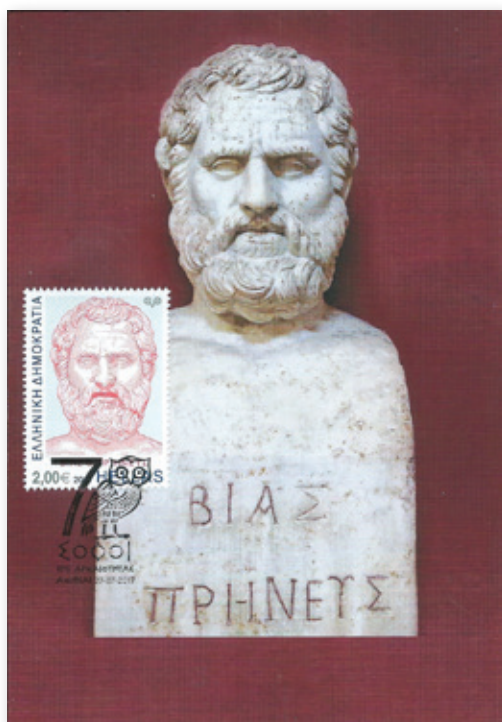
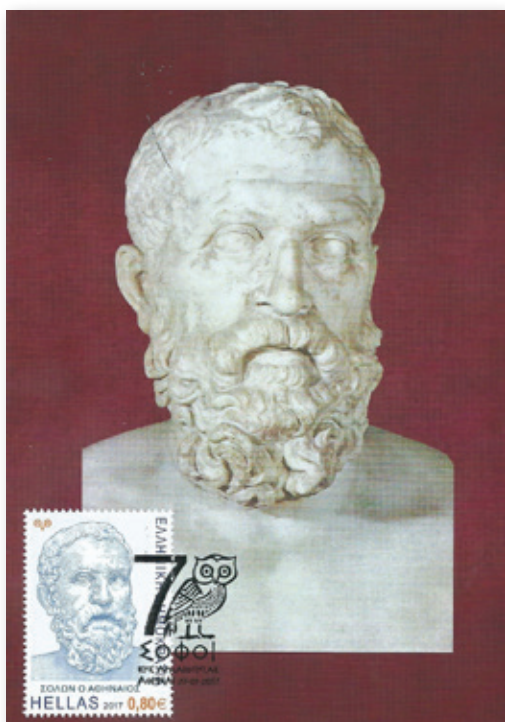
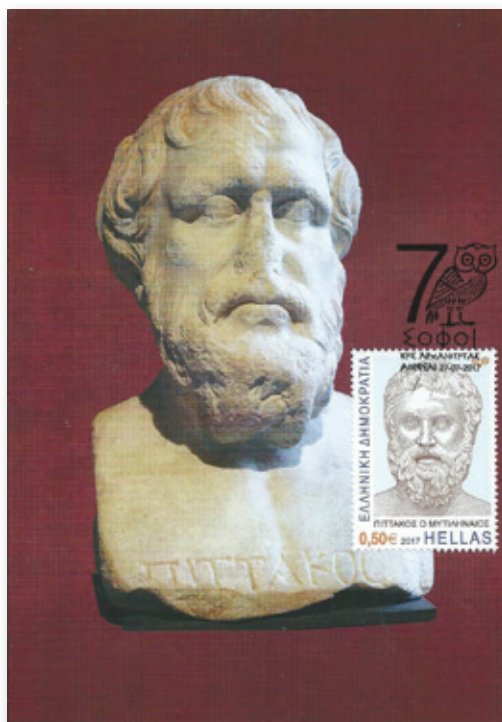
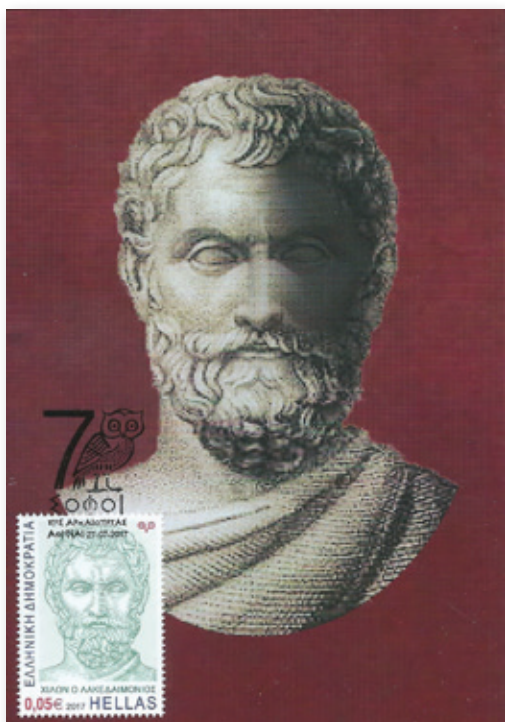

7η Αναμνηστική σειρά: «Οι επτά σοφοί της αρχαιότητας»

Επτά ήταν οι «σοφοί της αρχαιότητας», επτά και τα γραμματόσημα της σειράς αυτής, επτά και οι σχετικές ΚΜ της Ένωσής μας.

- Χίλων ο Λακεδαιμόνιος (0,05 €)
- Κλεόβουλος ο Ρόδιος (0,10 €)
- Περίανδρος ο Κορίνθιος (0,20 €)
- Πιπτακός ο Μυτιληναίος (0,50 €)
- Σόλων ο Αθηναίος (0,80 €)
- Θαλής ο Μιλήσιος (1 €) και
- Βίας ο Πριηνεύς (2 €)

Όλες οι κάρτες σφραγίστηκαν την ΠΗΚ με την επίσημη εικονογραφημένη σφραγίδα. Σημειώνεται ότι οι ΚΜ, που κυκλοφόρησαν τα ΕΛΤΑ δεν μπορούν να γίνουν αποδεκτές, γιατί δεν ακολουθούν τους κανόνες της διεθνούς Μαξιμαφιλίας (είναι τα σκίτσα της σχεδιάστριας κας Θεαν. Βενιέρη, όμορφα μιν, αλλά μη αποδεκτά για ΚΜ).

8η Αναμνηστική σειρά:

«Έτος πολιτιστικών ανταλλαγών και συνεργασίας των πολιτιστικών βιομηχανιών ΕΛΛΑΔΑΣ - ΚΙΝΑΣ»

Αν και τα 3 γραμματόσημα της σειράς αυτής - που επιμελήθηκε με φαντασία, η κα Μυρσίνη Βαρδοπούλου - ήταν ιδιαίτερα πρωτότυπα, εντούτοις ο ΔΣ έκρινε ότι δεν προσφέρονται για δημιουργία ΚΜ. Αλλά ούτε και οι ΚΜ, που κυκλοφόρησαν τα ΕΛΤΑ είναι έγκυρες, καθώς δεν ακολουθούν τους διεθνείς μαξιμαφιλικούς κανόνες.

9η Αναμνηστική σειρά

«Η μάχη της Ηλεκτρικής»

Η μάχη της Ηλεκτρικής ήταν η τελευταία σύγκρουση με τους κατακτητές, πριν από την απελευθέρωση της Αθήνας και του Πειραιά. Ένοπλες ελληνικές δυνάμεις εμπόδισαν τον Οκτώβριο του 1944 τους Γερμανούς-Ναζί να ανατινάξουν τις εγκαταστάσεις της ηλεκτρικής εταιρίας και να βυθίσουν στο σκοτάδι την Αθήνα και τον Πειραιά.

Η σημαντική αυτή αντιστασιακή επέτειος τιμήθηκε με την έκδοση δύο γραμματοσήμων, που απεικονίζουν το «Μνημείο των πεσόντων», φιλοτεχνημένο από τον Σπύρο Καπράλο και ένα χαρακτηριστικό του Θωμά Μώλου.

Τα ΕΛΤΑ κυκλοφόρησαν μαζί με τα γραμματόσημα δύο αποδεκτές ΚΜ. γι' αυτό και η Ένωσή μας δεν προχώρησε σε δημιουργία δικών της ΚΜ.

10η Αναμνηστική σειρά:
«Μορφές του Ελληνικού Φιλοτελισμού»

Όπως αναφέρουν τα ΕΛΤΑ στο διαφημιστικό τους φυλλάδιο «στη μακραίωνη ιστορία του ελληνικού φιλοτελισμού, υπήρξαν πολλοί διαπρεπείς φιλοτελιστές, που μέσα από το μεράκι, τον ενθουσιασμό και την αγάπη τους για τη συλλογή γραμματοσήμων, συνέβαλλαν σημαντικά στην ανάπτυξη και διάδοση του φιλοτελισμού, προβάλλοντας και προωθώντας το ελληνικό γραμματόσημο τόσο στον ελλαδικό χώρο, όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο».

Έξι από αυτές τις σημαντικές προσωπικότητες του ελληνικού φιλοτελισμού και συγκεκριμένα οι Αλέξανδρος Αργυρόπουλος, Χαρίλης Μπίνος, Μωυσής Κωνσταντίνης, Γεώργιος Παπαστεφάνου, Στέφανος Μακρυμίχαλος, και Νίκος Ατζαρίτης, απεικονίζονται στα ισάριθμα γραμματόσημα της σειράς, που σχεδίασε με μεγάλη επιτυχία η Μαρίνα Λασηθιωτάκη. Παράλληλα κυκλοφόρησαν και ΚΜ, οι οποίες καθώς βασίζονται σε φωτογραφίες των τιμώμενων φιλοτελιστών, είναι απόλυτα αποδεκτές και ως εκ τούτου, η Ένωσή μας δεν δημιούργησε δικές της ΚΜ.

11η Αναμνηστική σειρά - φεγιά:
«Ιερό Αμαρυνθίας Αρτέμιδος»

Πρόκειται για μνημειακό συγκρότημα, που η αρχαιολογική έρευνα αναζητούσε περισσότερο από έναν αιώνα. Το ιερό αποκαλύφθηκε μετά από αρχαιολογικές έρευνες της Ελβετικής Αρχαιολογικής Σχολής στην Ελλάδα, σε συνεργασία με την Εφορεία Αρχαιοτήτων Ευβοίας. Η ύπαρξή του ήταν γνωστή από το 10ο βιβλίο του έργου του γεωγράφου Στράβωνα και από επιγραφικές μαρτυρίες της Ερέτριας. Στο χώρο της ανασκαφής (11,5 χιλ. από την αρχαία πόλη) έχουν έρθει στο φως, τουλάχιστον

8 κτίρια, που καλύπτουν την περίοδο από την αρχαϊκή έως και την ύστερη ελληνιστική εποχή.

Για την εικονογράφηση της αναμνηστικής αυτής έκδοσης (γραμματοσήμου και φεγιέ, σε σχεδίαση Μαρίνας Λασηθιωτάκη) επιλέχθηκε η κεφαλή της Αρτέμιδος, από ένα αργυρό τετράδραχμο του 180 πΧ, από την Ερέτρια.

Η ΚΜ, με την εικόνα και των δύο πλευρών του τετραδράχμου, σφραγίστηκε με την εικονογραφημένη - με την κεφαλή - σφραγίδα της ΠΗΚ, με αποτέλεσμα να έχουμε μια όμορφη τριπλέτα.

12η Αναμνηστική σειρά:
«Χριστούγεννα 2017»

Τέσσερα γραμματόσημα με έντονα παιχνιδιάρικη διάθεση, που σχεδίασε με ενθουσιασμό η Ανθούλα Λύγκα αποτελούν την σχεδόν καθιερωμένη πλέον χριστουγεννιάτικη σειρά των ΕΛΤΑ.

Αν και η πανδαισία χρωμάτων και σχεδίων δίνουν ένα πολύ ευχάριστο αποτέλεσμα, εντούτοις αυτό δεν ήταν δυνατόν να αξιοποιηθεί από μαξιμαφιλικής πλευράς (γιατί και τα 4 γραμματόσημα παρουσιάζουν ζώα, τα οποία επίτηδες σχεδιάστηκαν χωρίς καμιά επιστημονική απαίτηση). Μη αποδεκτές είναι και οι ΚΜ των ΕΛΤΑ, καθώς παρουσιάζουν τα σκίτσα της καλλιτέχνιδας, τα οποία έγιναν ειδικά για τα γραμματόσημα (δεν ήταν έργα, που προϋπήρχαν).

13η Αναμνηστική σειρά:
«150 Χρόνια Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων»

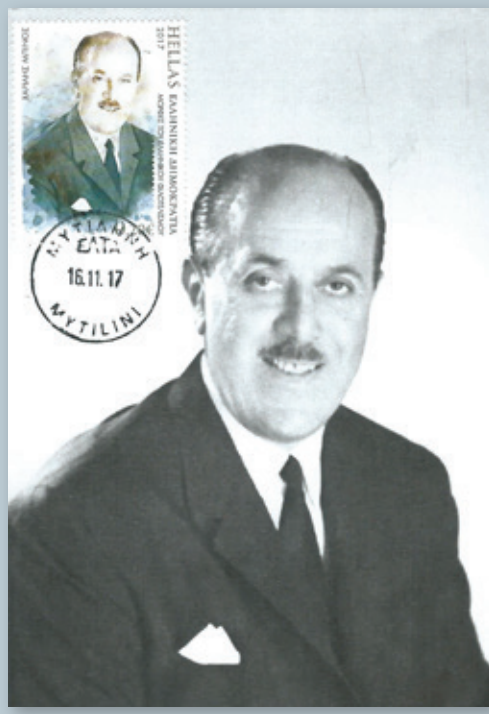
Εμβόλιμη σειρά για τον εορτασμό της συμπλήρωσης 150 χρόνων από την ίδρυση

του ΜΤΠΥ. Τα δύο γραμματόσημα, που την απαρτίζουν, παρουσιάζουν τον ιδρυτή του Ταμείου (Δημήτριο Λεβίδη) και το αρχιτεκτονικό σχέδιο του κτιρίου του.

Ελλείπει κατάλληλων καρτών, αλλά και λόγω του υψηλού κόστους της σειράς (3,22 €), καθώς και του περιορισμένου ενδιαφέροντος του θέματος των γραμματοσήμων, η Ένωσή μας δεν προχώρησε σε δημιουργία ΚΜ.

Τιμητική Έκδοση Κ.Μ.

Η δραστήρια Φιλοτελική Εταιρεία Λέσβου (Φ. Ε. Λ), επιθυμώντας να τιμήσει τον πρώτο πρόεδρό της από την επανίδρυση της κορυφαίο φιλοτελιστή Χαριλή Μπίνο (1909-1978), ο οποίος και απεικονίζεται σε ένα από τα γραμματόσημα της πρόσφατης σειράς «Μορφές Ελληνικού Φιλοτελισμού», προχώρησε στη δημιουργία μιας Κάρτας Μάξιμουμ (και ενός αναμνηστικού φακέλου), την οποία σφράγισε στη γενέτειρα πόλη του, τη Μυτιλήνη.

Πανελλήνια έκθεση Γραμματοσήμου «ΕΡΜΗΣ 2017»

Η Φιλοτελική Εταιρία Αθηνών, με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 80 χρόνων από την ίδρυσή της, προχώρησε, με επιτυχία, στη διοργάνωση μιας Πανελληνίας Έκθεσης Γραμματοσήμου, με τον τίτλο «ΕΡΜΗΣ 2017» από 28.10 έως 5.11.2017 σε εκθεσιακό χώρο, που της παραχώρησε ο Δήμος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας.

Για μια ακόμη φορά, φιλοτελιστές και μαξιμαφιλιστές είχαν την ευκαιρία να συμμετάσχουν σε μια γιορτή για το γραμματόσημο και ακόμη να θαυμάσουν, αλλά και να εξερευνήσουν συλλογές, οι οποίες είχαν συγκροτηθεί με υπομονή και επιμονή μέσα σε πλαίσιο έρευνας και μελέτης.

Στην έκθεση έλαβαν μέρος 8 μαξιμαφιλικές συλλογές, οι οποίες απέσπασαν τις ακόλουθες διακρίσεις:

Χρυσό μετάλλιο μετά δώρου:

- Κώστας Σαμανίδης: Τα έντομα ... και ο άγνωστος κόσμος τους (βαθμοί 87)

Μεγάλο επίχρυσο:

- Σεραφίδης Μιχαλάκης: Διάσημοι άντρες σχετικά με τον Τεκτονισμό (βαθμοί 80)

Επίχρυσο μετάλλιο:

- Ιωακείμ Χαλβατζιδόπουλος: Μπάλα είναι και ... γυρίζει (βαθμοί 79)
- Σπύρος Σουλιμιώτης: Φολιδωτά ερπετά (βαθμοί 75)
- Σπύρος Σουλιμιώτης: Ελληνικά μνημεία παγκόσμιας πολιτιστικής κληρονομιάς - Ενός πλαισίου (βαθμοί 75)

Αργυρό μετάλλιο:

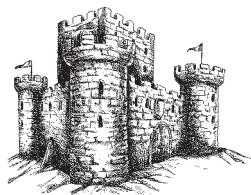
- Σοφία Σταματίου: Η Παρθένος Μαρία στη ζωγραφική (βαθμοί 68)
- Γεώργιος Ντούζος: Εν εκκλησιαίς ευλογείται τον Θεό (βαθμοί 67)

Επάργυρο μετάλλιο:

- Μαρία Ντούζου: Οι δημιουργοί της νεότερης Ελλάδας (βαθμοί 63)

Εικόνα: Το έπαθλο, που αθλοθέτησε η ΕΕΣΚΜ - Πορσελάνινη πιατέλα με έργο του Παν. Τέτη.

Η εξέλιξη, δια μέσου των αιώνων, των οχυρώσεων, των κάστρων και των ηγεμονικών αρχοντικών.

Μια από τις πιο όμορφες και σωστά αναπτυγμένες συλλογές Μαξιμαφιλίας, που θαυμάσαμε στη διεθνή φιλοτελική έκθεση NOTOS 2015, ήταν αυτή του Ιταλού Italo Greppi, που αναφερόταν στα κάστρα, τις οχυρώσεις και τα ηγεμονικά αρχοντικά. Η συλλογή δικαίως τιμήθηκε με μεγάλο επίχρυσο μετάλλιο, καθώς πληρούσε όλες τις προϋποθέσεις για μια τέτοια υψηλή διάκριση.

Εδώ θα παραθέσουμε το πλάνο της, το οποίο φυσικά ο εκθέτης είχε αναπτύξει με παλιές όμορφες κάρτες μάξιμουμ, παραθέτοντας ταυτόχρονα και πλήθος κατατοπιστικών πληροφοριών, πάντοτε με σύντομη περιγραφή.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Κεφάλαιο Α : Παλιές οχυρώσεις

A1. Ο Πύργος

A2. Τα περιβάλλοντα τείχη

A3. Οι πύλες

A4. Τα οχυρωματικά έργα

Κεφάλαιο Β: Η εγκατάσταση ενός κάστρου

B1. Κάστρα σε ύψωμα

B2. Κάστρα σε υδάτινο περιβάλλον

B3. Κυκλικά κάστρα

B4. Κάστρα στερεά και απόρθητα

B5. Κάστρα σε κατοικημένες περιοχές

B6. Κάστρα και εκκλησίες

Κεφάλαιο Γ: Ηγεμονικά αρχοντικά

Γ1. Εν μέρει κάστρα, εν μέρει αρχοντικά

Γ2. Αυλές και καστρόσπιτα

Όπως σημειώνει ο εκθέτης, η συλλογή «περιγράφει» την πολεοδομική εξέλιξη των αμυντικών αυτών κτισμάτων, όλων των ει-

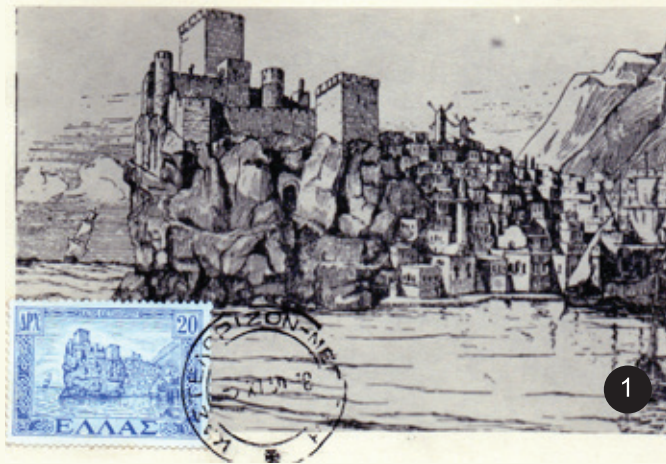
δών και όλων των εποχών. Περνάει από τον απλό πύργο «παρατήρησης» του εχθρού, στο κάστρο, ως ολοκληρωμένο μέσο άμυνας σε μια περιοχή.

Τα κάστρα ήταν τα κυρίαρχα κτίρια από τον 9ο μέχρι τον 17ο αιώνα. Ωστόσο, με την αύξηση της ισχύος των πυροβόλων όπλων έχασαν τα περισσότερα από τα αμυντικά προνόμια τους. Στη θέση τους αναπτύχθηκαν καστρόσπιτα-κατοικίες διαμονής και κάστρα-πολυτελή αρχοντικά, από ευγενείς και οικονομικά εύπορους της εποχής τους.

Ζητήσαμε από τον εκθέτη να επιλέξει μερικές χαρακτηριστικές Κάρτες Μάξιμουμ από τη συλλογή του, κάνοντας μια μικρή αναφορά στην ιστορία και χαρακτηριστικά των εικονιζομένων κάστρων. Μεταξύ των καρτών, που επέλεξε ήταν και εκείνη με το κάστρο του Καστελόριζου, την ιστορία του οποίου παραθέτουμε πρώτη.

Το κάστρο του Καστελλόριζου (εικ. 1)

Η νήσος Μεγίστη ή Καστελλόριζο είναι ένα από τα Δωδεκάνησα και αποτελεί το ανατολικότερο άκρο της Ελλάδας – και κατ' επέκταση της Ευρώπης – ενάμισι μόλις μίλι από την ακτή της Τουρκίας. Κατοικήθηκε αρχικά από Ρόδιους Δωριείς, στη συνέχεια κατακτήθηκε από τους Ρωμαίους, έγινε μέρος της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, πέρασε στην κυριαρχία των Ιπποτών της Ρόδου και μετά από πολλούς ευκαιριακούς κατακτητές, κυριεύτηκε από το Σουλτάνο της Αιγύπτου, διοικήθηκε έπειτα από τους Τούρκους, μέχρι που πέρασε στην Ιταλική κατοχή και μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο στην Αγγλική Διοίκηση, η

Ο πύργος Maiden ή Kiz Kulesi, Κωνσταντινούπολη (εικ. 2)

Το αρχικό κτίσμα - σ' ένα μικρό νησάκι στο λιμάνι της Κωνσταντινούπολης - χρονολογείται από το 408 π.Χ. Ήταν ένας πύργος, που έκτισε ο Αθηναίος στρατηγός Αλκιβιάδης για τον έλεγχο της κυκλοφορίας των περσικών πλοίων στο Στενό του Βοσπόρου. Μεταγενέστερα, το 1110 μ.Χ., μετατράπηκε σε οχυρό από

τον βυζαντινό αυτοκράτορα Αλέξιο Κομνηνό,

Κατά την κατάκτηση της Πόλης, ο πύργος κατεδαφίστηκε, αλλά στη συνέχεια αντικαταστάθηκε από μια ξύλινη κατασκευή, η οποία όμως και αυτή καταστράφηκε, από πυρκαγιά, το 1719. Ανεγέρθηκε και πάλι, με πέτρα αυτή τη φορά, ενώ η κωνική απόληξή του αντικαταστάθηκε από γυάλινο κίосκι με τρούλο καλυμμένο από μολύβι. Από το 1857 χρησιμοποιείται και ως φάρος, ενώ σήμερα εξυπηρετεί περισσότερο τουριστικούς σκοπούς.

Υπάρχουν δύο πολύ διαφορετικοί μύθοι

οποία και την παρέδωσε στην Ελλάδα. Ένα μικρό νησί με μεγάλη ιστορία.

Το κάστρο του Καστελόριζο χτίστηκε τον 14ο αιώνα από τους Ιωαννίτες Ιππότες της Ρόδου, στην τοποθεσία ενός αρχαίου ναού, πάνω στον κοκκινωπό βράχο, που δεσπάζει στο νησί και από τον οποίο πήρε το όνομά του (Castello-Rosso). Κατασκευάστηκε για να προστατεύσει το νησί από τους πειρατές. Το 1788 ο Λάμπρος Κατσώνης ανάγκασε τους Τούρκους να εγκαταλείψουν το νησί. Από τότε, ονομάστηκε Κάστρο του Λάμπρου Κατσώνη, ή Κάστρο του Αγίου Ιωάννη από την ομώνυμη εκκλησία. Κάποτε χρησιμοποιούσαν διπλούς τοίχους και πολλούς πύργους. Σήμερα μόνο τμήματα των οχυρωματικών τειχών και των τριών πύργων μαρτυρούν την ένδοξη μακρά ιστορία του.

Η Κάρτα Μάξιμουμ είναι φωτοκάρτα, δημιουργία του Αλέκου Κοτοπούλη, με το γραμματόσημο των 20 δραχ. της σειράς της Δωδεκανήσου, σφραγισμένη στις 5.11.1950 στο Καστελόριζο.

σχετικά με τον αινιγματικό αυτό πύργο. Ένας ελληνικής και ένας τουρκικής προέλευσης. Ο ελληνικός μύθος μιλά για την Ηρώ, ιέρεια της Αφροδίτης και τον Λέανδρο, που έγιναν παράνομα εραστές. Για τιμωρία τους η Ηρώ εξορίστηκε στον πύργο, πλην όμως την ακολούθησε ο Λέανδρος, ο οποίος και εγκαταστάθηκε στην απέναντι ακτή. Κάθε βράδυ, με τη βοήθεια μιας φωτιάς, που άναβε η Ηρώ, κολυμπούσε και συναντούσε στο νησί την αγάπη του. Μια νύχτα όμως, μια καταιγίδα έσβησε τη φωτιά, ο Λέανδρος έχασε το δρόμο του και πνίγηκε. Όταν η Ηρώ πληροφορήθηκε τι συνέβηκε στον Λέανδρο, δεν μπόρεσε ν' αντέξει τον πόνο και αυτοκτόνησε.

Για τους Τούρκους, ο πύργος θα είναι πάντα ο Πύργος της Κόρης (Kiz Kulesi). Ο θρύλος λέει ότι ενός Σουλτάνου είχε μια πολύ όμορφη και αγαπημένη κόρη. Όταν ένας χρησμός προφήτευσε ότι θα πεθάνει από δάγκωμα φιδιού, την περιόρισε στον πύργο για να την προστατεύσει και διέταξε να θανατωθεί κάθε φίδι στην περι-

οχή. Δυστυχώς, σ' ένα καλάθι με φρούτα, που παραδόθηκε στην κόρη υπήρχε ένα δηλητηριώδες φίδι, το οποίο την δάγκωσε και έτσι αυτή πέθανε στα δέκατα όγδοα γενέθλιά της, ακριβώς όπως έλεγε η προφητεία.

Η Κάρτα Μάξιμουμ φέρει δύο γραμματόσημα, μειονέκτημα, που γίνεται αποδεκτό λόγω της παλαιότητάς της.

Το κάστρο της Carcassonne (εικ. 3)

Η Καρκασόν είναι μια πόλη με άριστα διατηρημένες μεσαιωνικές οχυρώσεις. Βρίσκεται στην νότια Γαλλία, κοντά στα ισπανικά σύνορα και είναι κτισμένη πάνω σ' ένα λόφο. Η

θέση της θεωρείτο παλαιότερα ως ιδιαίτερα στρατηγική, καθώς αποτελούσε σταθμό στην οδό, που συνέδεε τη Μεσόγειο με τον Ατλαντικό.

Το κάστρο της είναι τεράστιο, καλύπτει πλήρως την κορυφή του λόφου και περιλαμβάνει 53 πύργους, μαζί με δύο τεράστια ομόκεντρα τείχη και μια τάφρο μεταξύ τους. Εδώ και εκεί υπάρχουν πολεμίστρες, σιδηρόφρακτες πόρτες και γέφυρες έλξης. Μέσα σ' αυτό το παραμυθένιο περιβάλλον υπάρχει ακόμη ένας καθεδρικός ναός και μια μικρή πόλη, η οποία το 1996 χαρακτηρίστηκε από την UNESCO ως Μνημείο Παγκόσμιας Πολι-

τιστικής Κληρονομιάς.

Η ιστορία της πόλης είναι πλούσια, με πολλούς κατακτητές (Ρωμαίους, Βησιγόθους, Άραβες, Φράγκους, Ισπανούς, Παπικούς και τέλος Γάλλους). Το 725 μ.Χ η πόλη περιέρχεται στην κατοχή των Αράβων. Σε αυτή την εποχή τοποθετείται και ο θρύλος της «Dame Carcas», συζύγου του Άραβα ηγεμόνα της πόλης Μπάλακ (Ballak). Όταν ο Μπάλακ απεβίωσε τον διαδέχθηκε η σύζυγός του. Τη στιγμή εκείνη, ο αυτοκράτορας των Φράγκων Καρλομάγνος θεώρησε σκόπιμο να πολιορκήσει την πόλη με πολυάριθμο στρατό, αλλά οι οχυρώσεις της δεν επέτρεψαν τη σύντομη κα-

τάκτησή της. Τότε ο αυτοκράτορας αποφάσισε να συνεχίσει την πολιορκία, ελπίζοντας ότι οι πολιορκημένοι θα κατέρρεαν από την πείνα.

Η Dame Carcas αρχικά κατασκεύασε κούκλες από ύφασμα και άχυρο, τις έντυσε με στρατιωτικές στολές και τις τοποθέτησε στα τείχη ώστε οι πολιορκημένοι να φαίνονται πολλοί. Παράλληλα τοξότες πίσω από τις κούκλες έριχναν πολλά βέλη, ώστε να μοιάζει πως τα έριχναν οι ψεύτικοι στρατιώτες. Ύστερα από κάποιο διάστημα, στην πόλη απέμεινε μόνον ένα μικρό γουρουνάκι και ένα σακί κριθάρι. Η Dame διέταξε και τάισαν το γουρουνάκι με το κριθάρι και ύστερα το πέταξε από τα τείχη. Όταν οι πολιορκητές είδαν το νεκρό γουρουνάκι, μετέφεραν στον αυτοκράτορα ότι «η Καρκασόν έχει τόσο πολύ κριθάρι διαθέσιμο, ώστε ταιΐζει με αυτό και τα γουρούνια της!». Ο Καρλομάγνος απελπίστηκε και έλυσε την πολιορκία.

Το κάστρο του Vianden (Εικ. 4)

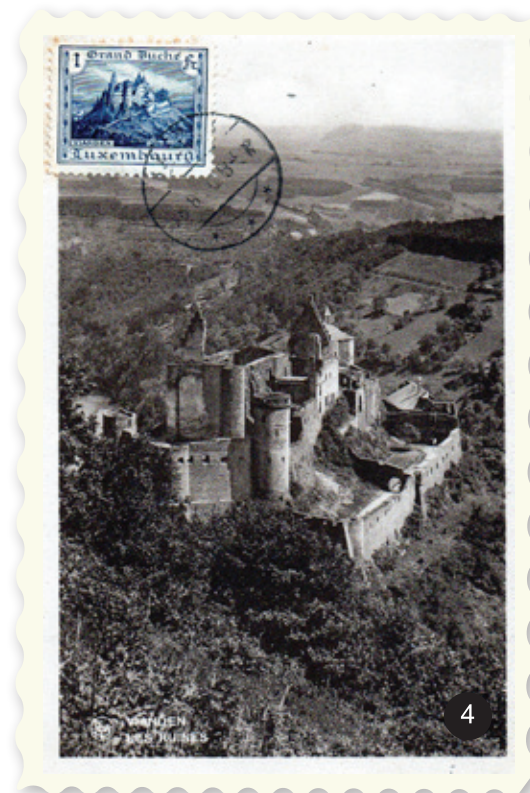
Μια από τις πιο γνωστές τοποθεσίες του Λουξεμβούργου είναι και το Κάστρο του Vianden, το οποίο βρίσκεται στο βόρειο τμήμα του, στα σύνορα με τη Γερμανία. Το κάστρο κτίστηκε μεταξύ του 11ου και 14ου αιώνα, πάνω στα θεμέλια ενός ρωμαϊκού «castellum».

Το κάστρο ήταν έδρα ευγενών, που είχαν σχέση, τόσο με τη βασιλική οικογένεια της Γαλλίας, όσο και με την Γερμανική αυτοκρατορική αυλή. Ωστόσο, το 1820, μετά την αναχώρησή τους και εγκατάστασή τους στην Ολλανδική αυλή, ο βασιλιάς William I (στον οποίο ανήκε το κάστρο) το πούλησε σ' έναν ντόπιο έμπορο, ο οποίος το αποξήλωσε και πούλησε ένα προς ένα τα κομμάτια των επίπλων, της διακόσμησής του και των επενδύσεών του, μετατρέποντάς το έτσι σε ερείπιο. Μετανιωμένος ο βασιλιάς το επαναγόρασε μετά από επτά χρόνια, γεγονός, που επέτρεψε το 1977 στον απόγονό του Ιωάννη, Μεγά-

λο Δούκα του Λουξεμβούργου, να δωρίσει το κάστρο στο κράτος, το οποίο και το αναστήλωσε και έτσι σήμερα είναι επισκέψιμο από το κοινό.

Το κάστρο εξωτερικά δεν δείχνει το μέγεθός του. Τα κτίριά του έχουν συνολικό μήκος 90 μ. Περιβάλλονται από ένα περίτεχνα κατασκευασμένο οχυρωματικό τείχος. Η είσοδος στο κάστρο πραγματοποιείται μέσα από πέντε πύλες, η πρώτη από τις οποίες είχε και πεζοδρόμιο. Το κάστρο ακολουθεί τον «γοθθικό» ρυθμό, μετά από διάφορες επεμβάσεις, που έγιναν στη διάρκεια του 13ου αιώνα. Τον 17ο αιώνα μετατράπηκε σε μια πολυτελή κατοικία αναγεννησιακού τύπου.

Σήμερα, η εξερεύνηση του κάστρου μας μεταφέρει στην εποχή του Ύστερου Μεσαίωνα. Υπάρχει το οπλοστάσιο, η κρύπτη, το παρεκκλήσι, η κουζίνα, οι αίθουσες υποδοχής τα υπνοδωμάτια και πολλά άλλα. Μυστι-

κά περάσματα εμφανίζονται εκεί που δεν τα περιμένεις, συνδέοντας τα διάφορα επίπεδα, που προέκυψαν από τις διαχρονικές επεκτάσεις του κάστρου.

Αξίζει να αναφερθεί ότι το κάστρο του Vianden ήταν το σκηνικό μιας από τις τελευταίες εκτός Γερμανίας μάχες του ΒΠΠ. Στις 19 Νοεμβρίου 1944 οι Ναζί θέλησαν να ανακαταλάβουν την πόλη, από την οποία τους είχαν εκδιώξει τα συμμαχικά στρατεύματα. Επιτέθηκαν στο κάστρο, το οποίο υπερασπιζόνταν άνδρες της λουξεμβουργιανής αντίστασης. Παρά τη σοβαρή διαφορά δυνάμεων, και του γεγονότος ότι κατόρθωσαν να εισέλθουν πρόσκαιρα στο κάστρο, τελικά λόγω της μορφολογίας του δεν μπόρεσαν να το καταλάβουν και αποχώρησαν.

Το Κρεμλίνο (Εικ. 5)

Κρεμλίνο είναι η Ρωσική λέξη για το «φρούριο» ή «κάστρο».

Όσο, έχει επικρατήσει να αποκαλούμε με τη λέξη αυτή το αρχαιότερο κτίσμα της Μόσχας και το οποίο μέχρι τη μεταφορά της πρωτεύουσας στην Αγία Πε-

τρούπολη, το 1712, ήταν η έδρα των Τσάρων, ενώ με την επαναφορά της, το 1918, ξανάγινε η έδρα της κρατικής εξουσίας.

Το Κρεμλίνο της Μόσχας αποτελούνταν αρχικά από ένα μεσαιωνικό κάστρο, που εξελίχθηκε στα τέλη του 15ου αιώνα σε μορφή Ακροπόλεως. Το αρχιτεκτονικό σύνολο του Κρεμλίνου

της Μόσχας, που πέρα από τα οχυρωματικά έργα περιλαμβάνει πληθώρα κοσμικών και εκκλησιαστικών κτιρίων διαφόρων εποχών, διαθέτει έναν μουσειακό χώρο και βρίσκεται από το 1990 στον κατάλογο των Μνημείων Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO.

Το μήκος των σκουροκόκκινων τειχών του Κρεμλίνου είναι περίπου 2,5 χιλιόμετρα. Τα πρώτα τείχη (1156 μ.Χ.) ήταν ξύλινα. Εξαιτίας όμως των συχνών επιδρομών των Μογγόλων καθώς και των πυρκαγιών, τα ξύλινα τείχη δεν ήταν ανθεκτικά και έτσι μέχρι τα μέσα του 14ου αι. αντικαταστήθηκαν με πέτρινα. Τα καινούρια πέτρινα τείχη άντεξαν πάνω από έναν αιώνα και μπόρεσαν να αναχαιτίσουν αρκετές εχθρικές επιδρομές του 14ου και 15ου αιώνα. Ωστόσο, μετά την κατάληψη και καταστροφή της Μόσχας από τους Τατάρους αποφασίστηκε η ανέγερση σύγχρονων τειχών.

Ιταλοί τεχνίτες θα αναλάβουν και την κατασκευή των νέων τειχών και πύργων του Κρεμλίνου. Τα έργα θα διαρκέσουν μια δεκαετία, από το 1485 μέχρι το 1495 και θα είναι

εμπνευσμένα οπτικώς από ιταλικά τείχη πόλεων, όπως της Βερόνας ή του Μιλάνου. Για πρώτη φορά στην ιστορία της Μόσχας θα χρησιμοποιηθούν ως οικοδομικό υλικό τούβλα, που θα προσδώσουν στο οχυρό το σημερινό τυπικό σκούρο κόκκινο χρώμα. Οι πύργοι χτίζονται πλέον σε απόσταση βολής ο καθένας. Έκτοτε με-

σολάβησαν συνεχείς μετατροπές και βελτιώσεις του χώρου.

Το 1812 ο Ναπολέων εισβάλλει στη Ρωσία. Οι Γάλλοι με την είσοδο τους στη Μόσχα το Σεπτέμβριο του 1812 και τη σύντομη κατοχή της πόλης, προκάλεσαν μεγάλες καταστροφές. Με την αποχώρησή τους, ο Ναπολέοντας έδωσε διαταγή να ανατιναχτεί όλο το Κρεμλίνο. Για καλή τύχη των μοσχοβιτών, τη βραδιά, που ήταν να γίνουν οι ανατινάξεις έβρεχε καταρρακτωδώς, έτσι ώστε τα μισά φτίλια να σβήσουν πριν φτάσουν στο μπαρούτι, ενώ άλλα φτίλια αχρηστεύτηκαν έγκαιρα από τους κατοίκους.

Ζημιές υπέστη το Κρεμλίνο και στη διάρκεια της Οκτωβριανής Επανάστασης, καθώς τσαρικές δυνάμεις είχαν οχυρωθεί σ' αυτό και βρέθηκαν αντιμέτωπες με το πυροβολικό των επαναστατών. Οι ζημιές αποκαταστάθηκαν μεταγενέστερα, ενώ μέχρι και σήμερα γίνονται μετατροπές στους τεράστιους εσωτερικούς χώρους του φρουρίου (ενδεικτικά σημειώνεται ότι στις αρχές του 2013 ολοκληρώθηκε η κατασκευή ενός ελικοδρομίου για τις ανάγκες της κυβέρνησης).

Το Καστέλο ντελ Μόρρο (Εικ. 6)

Στα Ισπανικά «morro» σημαίνει μύτη και έτσι είχε χαρακτηριστεί ο βράχος στην άκρη της εισόδου του κόλπου της Αβάνας στην Κούβα. Καθώς ο βράχος ήταν ορατός από μεγάλη απόσταση, αποτελούσε ένα ορόσημο για την ναυσιπλοΐα του 15ου και 16ου αιώνα.

Οι ισπανοί κατακτητές της Κούβας, αντιλαμβανόμενοι την αξία του λιμανιού της Αβάνας, έσπευσαν το 1587 να το οχυρώσουν με την ανέγερση ενός φρουρίου. Αυτό βέβαια

δεν εμπόδισε τους Άγγλους να καταλάβουν το νησί (και το φρούριο) το 1762, το οποίο όμως επέστρεψαν στους Ισπανούς την επόμενη χρονιά, μετά από την υπογραφή συνθήκης ειρήνης.

Από το 1845 στο φρούριο προστέθηκε ένας φάρος, ενώ σήμερα οι χώροι είναι επισκέψιμοι και παράλληλα χρησιμοποιούνται για εκθέσεις, περιοδικές και μόνιμες.

Λε Μον-Σαιν-Μισέλ (Εικ. 7)

Ο μύθος είναι κλασικός όταν πρόκειται να ερμηνευτεί η ίδρυση μιας εκκλησίας ή ενός μοναστηριού και το Μον Σεν Μισέλ (Mont Saint Michel) δεν αποτελεί εξαίρεση. Η παράδοση λοιπόν λέει ότι η μακραίωνη ιστορία του τόπου ξεκινάει το 708 μ.Χ. όταν ο επίσκοπος της νορμανδικής επαρχίας Avranches, ονειρεύτηκε τον Αρχάγγελο Μιχαήλ να του υποδεικνύει το μέρος όπου θα έπρεπε να κτίσει μια εκκλησία.

Το μέρος αυτό ήταν ένα άσημο νησάκι, ένας βραχώδης λόφος που περιβαλλόταν από θάλασσα. Ο επίσκοπος, υπακούοντας στις προτροπές του Αρχαγγέλου, έκτισε ένα μικρό ιερό προς τιμήν του. Η ιστορία διαδόθηκε και ο τόπος απέκτησε την ανάλογη φήμη. Έτσι, το μέχρι τότε άγνωστο και δυσπρόσιτο

νησάκι έγινε γρήγορα ένας από τους σημαντικότερους, μαζί με τη Ρώμη, τόπους προσκυνημάτων της μεσαιωνικής Δύσης.

Το 10ο αιώνα η θρησκευτική κοινότητα των Βενεδικτίνων εγκαταστάθηκε στο νησί και ίδρυσε ένα μικρό αβαείο, ενώ παράλλη-

7

λα ένα ολόκληρο χωριό είχε αρχίσει να αναπτύσσεται στις παρυφές τού λόφου. Εκτός όμως από τόπος λατρείας, το Μον Σεν Μισέλ αποτελεί παράδειγμα στρατιωτικής αρχιτεκτονικής.

Η γεωγραφική του θέση, ένα χιλιόμετρο στ' ανοιχτά των νορμανδικών ακτών (άρα δύσκολα υπερασπίσιμο από τη στεριά) και πολύ κοντά στα λιμάνια του αγγλικού Νότου απ' όπου εξορμούσε ο εχθρικός στόλος, το έκανε εύκολο στόχο αγγλικών επιθέσεων. Όμως άλλο στόχος κι άλλο κατάληψη. Το νησί-αβαείο παρέμεινε απόρθητο κάστρο κατά τη διάρκεια του εκατονταετούς πολέμου μεταξύ Αγγλίας και Γαλλίας και οι απάτητες οχυρώσεις του άντεξαν την επί 30 χρόνια πολιορκία των Άγγλων, προσδίδοντας στον ιερό χώρο μια νέα διάσταση: από σύμβολο θρησκευτικής πίστης έγινε και σύμβολο εθνικής ταυτότητας.

Μετά τη διάλυση του θρησκευτικού τάγματος των Βενεδικτίνων και μέχρι το 1863,

το αβαείο έχασε τη θρησκευτική χρήση του και χρησιμοποιήθηκε ως φυλακή. Το 1874 χαρακτηρίστηκε ιστορικό μνημείο και από το 1979 έχει εγγραφεί στη λίστα της Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO. Από τότε μέχρι σήμερα γίνονται συνεχώς έργα συντήρησης, που επιτρέπουν στον επισκέπτη να θαυμάσει αυτό το έργο τέχνης, το οποίο αποτέλεσε για το μεσαιωνικό κόσμο «την ουράνια Ιερουσαλήμ επί της Γης», την εικόνα του παραδείσου.

Επιμύθιο

Κλείνοντας το άρθρο αυτό πρέπει να σημειώσουμε ότι αν αναρωτιέστε αν υπάρχουν ελληνικές Κάρτες Μάξιμουμ, για ν'

αποτελέσουν τη βάση μιας τέτοιας συλλογής, η απάντηση είναι απλή. Πάρα πολλές, καθώς υπάρχουν πολλά σχετικά ελληνικά γραμματόσημα, που σχεδόν όλα έχουν γίνει ΚΜ.

Πέρα από τα δύο κάστρα στα γραμματόσημα της πρόσφατης σειράς της EUROPA 2017 (Μεθώνη και Παλαμήδι), υπάρχουν οι πολυάριθμες σειρές με ελληνικά κάστρα των ετών 1996 & 1998, αλλά και γραμματόσημα με τα κάστρα της Μυτιλήνης, της Λήμνου, της Θεσσαλονίκης (Επταπύργιο και Λευκός Πύργος), της Ρόδου, ενώ δεν θα πρέπει να ξεχνάμε εκείνα με τις οχυρώσεις στα λιμάνια της Κέρκυρας, του Ηρακλείου και των Χανίων, με τις Καστροπολιτείες μας (Μονεμβασιά, Μυστρά, Βάθεια), με τα μοναστήρια-κάστρα (Μονές Αγίου Όρους, Πάτμος, Αμοργός) και φυσικά με τα οχυρωματικά έργα της αρχαίας Ελλάδας, στην Ακρόπολη, τις Μυκήνες και αλλού.

Για τη μετάφραση και προσαρμογή: NEM

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΚΜ 2013 - 2017

Έτος	Επωνυμία σειράς	Αριθμ. Γραμ/μωv	Αριθμ. Κ.Μ.	Ποσότητα (Tirage)	Αξία ΚΜ €	
2013	Απελευθέρωση Ιωαννίνων 100 χρόνια	3	3	125	5	
	Ελληνικός βραβευμένος κιν/γράφος	4	4	110	9	
	EUROPA 2013	2	2	128	7	
	Ιστιοπλοϊκός τουρισμός	6	6	120	11	
	Πρώτη ανάβαση ΟΛΥΜΠΟΥ (100 χρόνια)	4	4	120	9	
	Ενσωμάτωση Αγίου Όρους (100 χρόνια)	1	1	105	4	
2014	Ένωση Κρήτης - Ελλάδα (100 χρόνια)	2	2	115	4	
	Επέτειοι - Γεγονότα	6	6	100	12	
	Ωδικά πτηνά ελληνικής υπαίθρου	5	5	110	12	
	Λαογραφία των μηνών	12	12	100	24	
	EUROPA - Εθνικά μουσικά όργανα	2	2	112	6	
	Ποδήλατο - οικολογικό μέσο	4	4	90	7	
	Κύπελο FIFA - Βραζιλία	2	2	90	4	
	Τουριστική	3	3	92	5	
	Ελ Γκρέκο - 400 χρόνια	2	2	120	5	
	2015	Ιαματικές πηγές	6	6	85	9
		Ελληνικοί σιδηρόδρομοι	4	4	85	9
		EUROPA - Παιχνίδια	2	2	108	6
Επέτειοι - Γεγονότα		3	3	100	5	
Ηφαίστεια της Ελλάδας		4	4	100	6	
2016		Ελλάδα - Ισραήλ	1	1	110	2
	ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ - 125 χρόνια	4	4	100	8	
	Αριστοτέλης - 2400 χρόνια	3	1	96	2	
	EUROPA - Σκεφθείτε πράσινα	2	2	96	7	
	Οικουμ. Πατριάρχης Βαρθολομαίος	2	2	90	4	
	Ολυμπιακοί αγώνες ΡΙΟ	2	2	100	4	
	Πολιορκία Κέρκυρας 300 χρόνια	1	1	100	3	
	Αυθεντικός Μαραθώνιος - 120 χρόνια	2	2	95	5	
	Ανθεισμένα βότανα ελληνικής γης	6	6	85	10	
	2017	Εθνικό Αρχ/κό Μουσείο - 150 χρόνια	6	6	90	10
EUROPA - Κάστρα		2	2	92	7	
EUROMED - Μαστιχόδεντρο		1	1	94	4	
7 Σοφοί της αρχαιότητας		7	7	87	12	
Αμαρυνθία Άρτεμις		1	1	85	2	

Προσωπεία και Προσωπιδοφορία

Το προσωπείο ή προσωπίδα ή μάσκα, όπως έχει επικρατήσει να το αποκαλούμε σήμερα (από το υστερολατινικό *masca*, αλλά και το γαλλικό *masque*), απαντιέται, διαχρονικά, σ' όλον τον κόσμο. Η προέλευσή του χάνεται στα βάθη των αιώνων και συμβαδίζει με τον ανθρωπινό πολιτισμό.

Φορώντας μια μάσκα ο άνθρωπος μεταμορφώνεται από το ένα φύλο στο άλλο, σε ζώο υπαρκτό ή φανταστικό, σε πρόσωπο μυθικό ή υπερφυσικό. Με το προσωπείο ο άνθρωπος μεταβαίνει από το φυσικό στο υπερφυσικό, ξεπερνά κάθε εμπόδιο, γίνεται ο ίδιος θεός, δαίμονας, ζώο, κεραυνός, βροχή, φωτιά, αστραπή.

Εάν εξετάσουμε τους σκοπούς για τους οποίους χρησιμοποιήθηκαν, τότε θα συναντήσουμε προσωπίδες ζώων, τελετουργικές, θεραπευτικές, νεκρικές (ταφής), πολεμικές, θεατρικές και αποκριάτικες. Προσωπίδες φορούν οι θεοί, ο πιστοί, οι μύστες, οι πολεμιστές, οι ηθοποιοί, οι μεταμφιεσμένοι.

Το έθιμο της προσωπιδοφορίας και των μεταμφίσεων συναντάται σε αρχαιότατους λαούς. Στις αφρικανικές και αμερικανικές περιοχές συναντάμε μόνο τελετουργικά προσωπεία, στις ασιατικές περιοχές κυρίως τελετουργικά και θεατρικά, ενώ στο χώρο της Μεσογείου και ιδιαίτερα στον ελληνικό χώρο, έχει βρεθεί ότι χρησιμοποιούνταν νεκρικά, τελετουργικά και θεατρικά προσωπεία.

Από τους αρχαίους χρόνους τα νεκρικά προσωπεία, κατασκευασμένα από χρυσό ή από άλλα υλικά, είχαν σκοπό να διατηρήσουν άφθαρτο το πρόσωπο του νεκρού. Χρησιμοποιήθηκαν για τη διαιώνιση του προσώπου κυρίως βασιλιάδων και βασιλισσών αλλά και επιφανών ανδρών και γυναικών της άρχουσας τάξης.

Εντυπωσιακά δείγματα νεκρικών προσωπιών είναι η χρυσή προσωπίδα του Τουταγχαμών που βρίσκεται στο Μουσείο του Κάιρου, καθώς και η χρυσή προσωπίδα του 16ου π.χ. αιώνα (η επονομαζόμενη του Αγαμέμνονα), που βρέθηκε στις Μυκήνες από τον Ερρίκο Σλήμαν το 1876 και βρίσκεται στο Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο της Αθήνας.

Όπως είναι γνωστό, τους γυναικείους θεατρικούς ρόλους, κατά την αρχαιότητα, τους υποδύονταν άντρες. Εδώ έρχεται ο Φρύνιχος να δώσει ένα σημαντικό βοήθημα. Κατασκευάζει τη γυναικεία προσωπίδα και δίνει έτσι τη δυνατότητα στους υποκριτές να υποδύονται με μεγαλύτερη ευχέρεια τους γυναικείους ρόλους.

Ο Αισχύλος κάνει ένα επιπλέον σημαντικό βήμα, προσθέτει στην κατασκευή της προσωπίδας φυσική και τεχνητή κόμμωση. Τα προσωπεία των υποκριτών κάλυπταν έτσι, όχι μόνο το πρόσωπο αλλά ολόκληρο το κεφάλι. Το προσωπείο ως μέρος της σκευής των υποκριτών (φορεσιά, προσωπίδα, υπόδημα), ήταν το βασικό συστατικό του αρχαίου θεάτρου. Όταν ο ηθοποιός φορούσε το προσωπείο, ταυτιζόταν με το πρόσωπο που υποδύοταν.

Με την κατασκευή μεγάλων θεάτρων κατά τους επόμενους αιώνες, τα προσωπεία διευκόλυναν την απόδοση της έκφρασης και βελτίωσαν τα ακουστικά αποτελέσματα. Οι περισσότεροι από τους θεατές λόγω του ότι κάθονταν μακριά από τη σκηνή του θεάτρου, δε μπορούσαν να βλέπουν καλά τα πρόσωπα των ηθοποιών. Οι ηθοποιοί φορώντας προσωπεία, έκαναν πιο ευδιάκριτη σε μεγάλη απόσταση την έκφραση που απαιτούσε ο ρόλος τους και έδειχναν πιο εύκολα τις διαφοροποιήσεις ως προς την ηλικία και το φύλο, αφού οι ερμηνευτές όλων των γυναικείων ρόλων ήταν μόνο άνδρες. Ακόμη γίνονταν οικονομία στους ηθοποιούς, γιατί με τις προσωπίδες ένας ηθοποιός έπαιζε συχνά

δύο, τρεις ή και περισσότερους ρόλους.

Εκτός αυτού τα προσωπεία κατασκευάζονταν με τέτοιο τρόπο ώστε να ικανοποιούν και μια βασική ανάγκη του θεάτρου, να δυναμώνουν όπως ένα megάφωνο την ένταση της φωνής του ηθοποιού. Γι' αυτό είχαν αρκετά μεγάλο άνοιγμα στο στόμα ώστε να βγαίνει εύκολα η φωνή και χρησιμοποιούσαν ένα επιστόμιο (μέσα από την προσωπίδα) σαν χωνί το οποίο δυνάμωνε τη φωνή ώστε να ακούγεται πιο καθαρά από πιο μακριά. Αντίθετα το στόμα στις προσωπίδες των υποκριτών που έπαιζαν βουβούς ρόλους ήταν κλειστό.

Την περίοδο της τουρκοκρατίας, η προσωπιδοφορία συνεχίστηκε από τους Έλληνες, κυρίως μέσα στα αποκριάτικα έθιμα και σ' αυτά του δωδεκαήμερου. Η προσωπιδοφορία την περίοδο των Αποκριών θεωρήθηκε πάντα ως ένα από τα ισχυρότερα έθιμά τους και σε πολλές περιπτώσεις το απαίτησαν ως προνόμιο από την τουρκική ηγεσία. Οι Τούρκοι πάλι από την πλευρά τους, κατά την συνηθισμένη τακτική τους προς τους λαούς που κατακτούσαν, όποτε τους συνέφερε σέβονταν τα έθιμα των κατακτημένων λαών και παραχωρούσαν εκτός από τα διοικητικά και τα οικονομικά και εθιμικά προνόμια, όπως η προσωπιδοφορία και η μεταμφίηση.

Στη Νάουσα παρά το ότι δεν σώθηκαν γραπτές διαβεβαιώσεις από τους Τούρκους για τα εθιμικά προνόμια, είναι γνωστό ότι τα αποκριάτικα έθιμα και ιδιαίτερα οι Μπούλες, ήταν προνόμιο που γινόταν σεβαστό από τους Τούρκους και διατηρήθηκε ως έθιμο ζωντανό μέχρι τις μέρες μας.

Η προσωπίδα (Πρόσωπος κατά τη ναουσαϊκή διάλεκτο) που φοράνε οι Μπούλες, κατασκευάζεται από χοντρό πανί πάνω στο οποίο μπαίνει γύψος. Εσωτερικά αλείφεται με γνήσιο κερί για να είναι δροσερή. Το βάψιμο γίνεται με μείγμα που έχει ως βάση το αυγό. Η βάση είναι λευκή, τα φρύδια μαύρα, ενώ τα χείλη και τα μάγουλα κόκκινα. Στο μέτωπο υπάρχει το κίτρινο βαράκι (στρογγυλό σημάδι). Στα μάτια έχει μικρά ανοίγματα στο μέγεθος της

Τραγικό προσωπείο αρχαίου δράματος.

Χρυσή μάσκα από τον ταφικό κύκλο Α των Μυκηνών (γνωστή ως προσωπίδα του «Αγαμέμνονα»).

Υστερη Εποχή του Χαλκού, 16ος αι. π.Χ. Αθήνα, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο.

Τραγικό προσωπίο αρχαίου δράματος.
Χάλκινο τραγικό προσωπίο άνδρα, με έκφραση «αποθλιωμένου τρόμου» (4ος αι. π.Χ.).

Κωμική μάσκα, σε απεικόνιση του καλλιτέχνη ΑΣΤΕΑ, από τη Γέλα της Σικελίας, πάνω σε κρατήρα του 4ου αι. π.Χ

κόρης του ματιού και στη μύτη και το στόμα μικρές τρύπες για την αναπνοή. Κάτω από τη μύτη υπάρχει μουστάκι από αλογότριχα και κατράμι που κατά την παράδοση είναι «αρειμανίως ανεστραμμένο».

Στις χώρες της Ασίας, η Κίνα και η Ιαπωνία κρατούν αναμφισβήτητα τα σκήπτρα στη χρήση προσωπιών. Τα συναντάμε σε διάφορες επίσημες τελετές, αλλά κυρίως ως θεμελιώδες συστατικό του ιδιόμορφου θεατρικού είδους, που έχουν αναπτύξει εδώ και πολλούς αιώνες.

Στις χώρες της Αφρικής η χρήση της μάσκας χάνεται στα βάθη του χρόνου. Το προσωπίο, είτε εξολοκλήρου πρόσθετο είτε με στοιχεία (φτερά, μύτες, κέρατα) είτε με χρώματα πάνω στο δέρμα, χρησιμοποιείται από μάγους, ιερείς, αρχηγούς σε εθιμικά ή ιερά δρώμενα με σκοπό την προσαρμογή της ομήγυρης σε συγκεκριμένη ατμόσφαιρα τελετής.

Οι μάσκες σήμερα εξυπηρετούν κυρίως ανάγκες διασκέδασης, αλλά και τουρισμού. Τις βρίσκουμε στα καρναβάλια όλου του κόσμου με κυρίαρχο αυτό της Βενετίας, όπου έχει αναπτυχθεί μια σύγχρονη βιοτεχνία παραγωγής προσωπιών, ιστορικών, αλλά και νέων μορφών. Παράλληλα, είναι σύνηθες φαινόμενο να διατίθενται παραδοσιακές μάσκες σε καταστήματα όλων των προσφιλών τουριστικών προορισμών του σύγχρονου κόσμου.

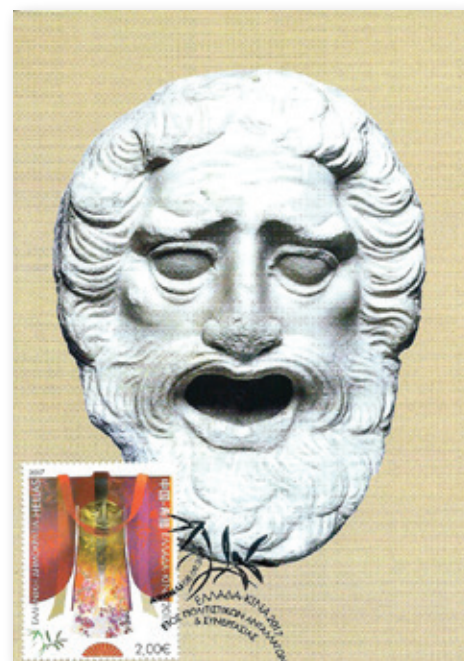
Το θέμα των προσωπιών, αυτοτελές ή ως τμήμα μιας γενικότερης ενότητας, που θα αφορά εθνολογικά ή λαογραφικά θέματα, είναι πολύ πρόσφορο για τη δημιουργία μιας θεματικής μαξιμαφιλικής συλλογής. Υλικό υπάρχει. Το παρόν άρθρο άγγιξε πολύ επιφανειακά ένα μικρό μόνο κομμάτι, εκείνο των προσωπιών. Μακάρι να θαυμάσουμε στο μέλλον, ένα ολοκληρωμένο σχετικό μαξιμαφιλικό έκθεμα.

Νίκος Μαλλούχος

ΠΗΓΕΣ:

• Internet

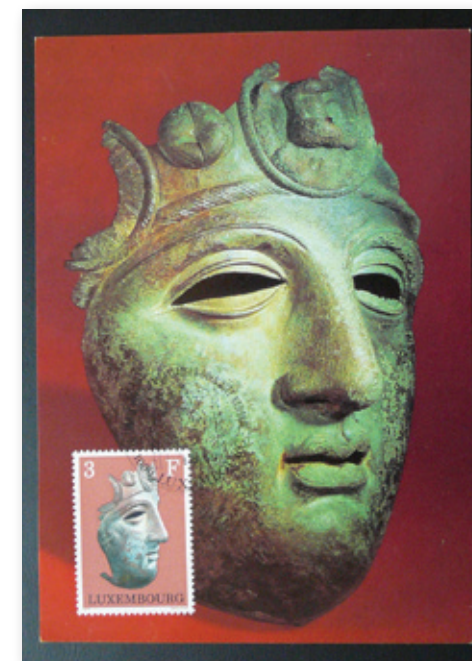
• Χρήστος Ζάλιος, Εκπαιδευτικός:
Από τις γιορτές του Διονύσου μέχρι τα σημερινά αποκριάτικα δρώμενα.

Μαρμάρινο τραγικό θεατρικό προσωπίο
1ος αι. π.Χ.

Σύγχρονο θεατρικό προσωπίο από τον
Διονύση Φωτόπουλο (1986).

Χάλκινη μάσκα από τη Γαλατία (1ος αι. π.Χ.).
Λουξεμβούργο, Κρατικό Μουσείο.

Μάσκα παραδοσιακού ιαπωνικού θεάτρου
NO (17ος αι. μ.Χ.).

Μάσκες καρναβαλιού. Σλοβενία

Παραδοσιακή τελετουργική μάσκα από την Αγκόλα.

Νεκρική μάσκα του Φαραώ **ΤΟΥΤΑΓΧΑΜΩΝ** (1341 - 1323 π.Χ.). Φτιαγμένη από χρυσάφι και πολύτιμους λίθους, ζυγίζει πάνω από 10 κιλά. Ανακαλύφθηκε, στην κοιλάδα των βασιλέων στην Άνω Αίγυπτο (Δυτικές Θήβες) στις 4 Νοεμβρίου του 1922 από τον βρετανό αρχαιολόγο Χάουαρντ Κάρτερ.

Επιχρυσωμένη χάλκινη μάσκα με υπερμεγέθη μάτια. Εποχή χαλκού 12-11 αι. π.Χ. Κίνα, Μουσείο Sanxingdui.

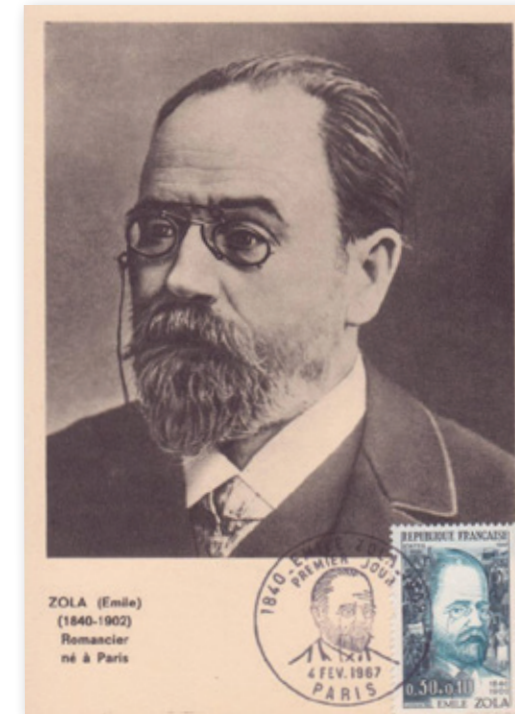
Υπόθεση Ντρέιφους - Το «κατηγόρω» του Εμίλ Ζολά

Πρόκειται για μία υπόθεση που συγκλόνισε τον κόσμο και ιδιαίτερα τη Γαλλία, στα τέλη του 19ου αιώνα. Κεντρικό πρόσωπο της υπόθεσης ήταν ο εβραϊκής καταγωγής Γάλλος λοχαγός του πυροβολικού Άλφρεντ Ντρέιφους, ο οποίος κατηγορήθηκε το 1894 για προδοσία, όταν η Κρατική Υπηρεσία Πληροφοριών της Γαλλίας ανακάλυψε στο καλάθι των αχρήστων του Γερμανού στρατιωτικού ακόλουθου στο Παρίσι ένα ανυπόγραφο απόκομμα μιας επιστολής, η οποία αναφερόταν στη διαβίβαση μυστικών εγγράφων προς τη Γερμανία και αφορούσαν την άμυνα της χώρας.

Παρά το γεγονός ότι η κατηγορία βασίστηκε σε υποψίες, παρά τις αντιφατικές μαρτυρίες και παρά την έλλειψη αποδεικτικών στοιχείων, ο Ντρέιφους οδηγήθηκε στο στρατοδικείο και καταδικάστηκε σε απόταξη, ισόβια κάθειρξη και εξορία στο Νησί του Διαβόλου (μια βραχώδη νησίδα 7 ναυτικά μίλια από τις ακτές της Γαλλικής Γουιάνας στη Νότια Αμερική), όπου, επιπλέον, τον είχαν σε πλήρη απομόνωση. Το όνομά του χρησιμοποιήθηκε ως σύμβολο της προδοσίας των Γάλλων Εβραίων.

Όταν τη διεύθυνση της Κρατικής Υπηρεσίας Πληροφοριών ανέλαβε ο ταγματάρχης Ζωρζ Πικάρ, αυτός διερευνώντας εκ νέου τα στοιχεία της υπόθεσης, βεβαιώθηκε για την αθωότητα του Ντρέιφους και κατηγόρησε ως υπεύθυνο των πράξεων κατασκοπείας τον Ουγγρικής καταγωγής ταγματάρχη Φέρντιναντ Εστερχάζι. Ο τελευταίος όμως είχε γερές πλάτες. Ζήτησε να κριθεί από το Πολεμικό Συμβούλιο επειδή είχε διαβεβαιώσεις για την αθώωσή του. Έτσι κι έγινε. Την ίδια ώρα ο Πικάρ στάλθηκε με δυσμενή μετάθεση στην Τυνησία.

Η αναθεώρηση της δίκης στάθηκε αδύνατη μετά την παραποίηση των αληθινών στοιχείων. Η υπόθεση δίχασε τη χώρα στα δύο. Πνευματικές προσωπικότητες, τόσο από τη Γαλλία, όσο και από άλλα κράτη, τάχθηκαν σθεναρά υπέρ του Ντρέιφους, τη στιγμή που

Εμίλ Ζολά

οι πολέμιοί του καταφέρθηκαν ακόμη και εναντίον των υποστηρικτών του, κατηγορώντας τους ως εχθρούς του έθνους.

Ανάμεσα στους υποστηρικτές του Ντρέιφους ήταν και ο γάλλος διανοούμενος Εμίλ Ζολά. Στις 13 Ιανουαρίου 1898, στην πρώτη σελίδα της εφημερίδας «L'Aurore» δημοσιεύεται μια ανοιχτή επιστολή του Εμίλ Ζολά προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας με τίτλο «κατηγόρω». Η επιστολή αυτή έμεινε στην ιστορία ως υπέρτατη πολιτική πράξη υπέρ της δικαιοσύνης. Όπως γράφει ο ποιητής Αλέξανδρος Στεργιόπουλος:

Το περίφημο κείμενο-καταγγελία του Ζολά προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας της Γαλλίας, Φελίξ Φαρ, το 1898, συντάχθηκε από την... αδικία, τη δίωξη, τον ρατσισμό, τον αντισημισμό, τον μιλιταρισμό, τη βαρβαρότητα,

Η απόταξη

την εκδικητικότητα, τον ελεγχόμενο Τύπο. Ο Ζολά είχε το σθένος και το θάρρος να αναμετρηθεί μαζί τους και να πιθασεύσει όλα αυτά τα ποταπά στοιχεία. Να τα αναδείξει, αλλά και να συντρίψει την ίδια στιγμή. Αιχμές που πλήγωσαν βάνουσα τη Δημοκρατία, την Ισότητα, την Αδελφότητα, την Ελευθερία, τη Δικαιοσύνη. Ιοβόλα βέλη που διαπέρασαν το κορμί ενός ανθρώπου και το αίμα της ψυχής του εξακτι-

Το νησί του διαβόλου. Τόπος εξορίας του Ντρέιφους

νώθηκε στα ιερά και τα όσια του δυτικού πολιτισμού. Ο λοχαγός Αλφρεντ Ντρέιφους και η σκευωρία που στήθηκε εις βάρος του «όπλισαν» το χέρι του Ζολά. Το «Κατηγορώ» ήταν η πύρινη ρομφαία που ήχησε και έπεσε σε όλους τους άπιστους. Θεία Τιμωρία, αλλά χωρίς μεσολαβητές. Οργή, θυμός, αγωνία, μέσα από τα βάθη της ανθρώπινης ψυχής και όχι «μεταφρασμένα» από ιερείς, πολιτικούς και στρατιωτικούς. Ο Ζολά έγινε το ηχείο της φωνής που πνιγόταν στην επιβεβλημένη αφωνία. Ήταν το «Ως εδώ» που παρακινεί το σώμα και το πνεύμα να σπάσει τις αλυσίδες του. Είναι η απελευθέρωση και η χειραγώγηση του αυθόρμητου προς το φυτίλι της έκρηξης. Το «Κατηγορώ» είναι η ελπίδα που ποτέ δεν πεθαίνει.

Ο Ζολά, με την επιστολή του, κατηγορούσε το στρατό ότι συγκάλυψε τη λανθασμένη καταδίκη του Ντρέιφους και αθώωσε τον Εστερχάζι με εντολή του Υπουργείου Στρατιωτικών. Η εφημερίδα τυπώθηκε σε 300.000 αντίτυπα, αντί των συνήθων 30.000 και εξαντλήθηκε.

Το «Κατηγορώ» του Ζολά συνετέλεσε στην αναψηλάφηση της δίκης του Ντρέιφους, αλλά παράλληλα οδήγησε τον ίδιο στη φυλακή. Το 1898 κατηγορήθηκε για συκοφαντία και καταδικάστηκε σε έναν χρόνο φυλάκιση. Την ίδια χρονιά προκύπτει ότι ο Ζοζέφ Ανρί, ο οποίος υποτίθετο ότι είχε ανακαλύψει την επιστο-

λή της αποστολής των μυστικών εγγράφων στους Γερμανούς, ήταν στην πραγματικότητα ο συντάκτης της. Λίγο αργότερα παραδέχτηκε την πλαστογράφηση και κατόπιν αυτοκτόνησε. Ο δε Εστερχάζι διέφυγε στο Λονδίνο.

Η υπόθεση οδηγήθηκε στο εφετείο παρά τις αντιδράσεις του Υπουργείου Στρατιωτικών. Ακολούθησαν ταραχές ανάμεσα στους υποστηρικτές και τους πολέμιους του Ντρέιφους, οι οποίες οδήγησαν στην πτώση της κυβέρνησης.

Την αποκάλυψη ακολούθησαν δραματικά γεγονότα, που κατέληξαν όχι απλώς στη δικαίωση του αθώου λοχαγού, αλλά και στη μεταρρύθμιση του συστήματος, συμπεριλαμβανομένου του χωρισμού εκκλησίας και κράτους.

Πριν όμως δει αυτή την τελευταία εξέλιξη, ο Εμίλ Ζολά βρέθηκε νεκρός, στις 29 Σεπτεμβρίου του 1902, στο διαμέρισμά του. Επίσημη αιτία θανάτου ήταν η δηλητηρίαση από μονοξείδιο του άνθρακα, ωστόσο υπήρξαν ψιθυροί ότι για το θάνατό του, ευθύνονταν πολιτικοί του αντίπαλοι. Πάντως, κάτι τέτοιο δεν αποδείχτηκε.

Ο Ντρέιφους θα καταφέρει να σβήσει πλήρως τις αμφιβολίες για την αθωότητα του το 1906 μετά από συνεχείς δικαστικές διαμάχες.

Το «κατηγορώ» του Εμίλ Ζολά, ήταν μία ανιδιοτελής πράξη και παράλληλα ένα σπουδαίο κείμενο, που δείχνει ότι και η απόδοση της δικαιοσύνης θέλει και αυτή αρετή και τόλμη. Και μόνο από τις «κατηγορίες», που διατύπωσε ο Ζολά, γίνεται αντιληπτή ή έκταση της σκευωρίας:

- ✓ Κατηγορώ τον αντισυνταγματάρχη Πατύ ντε Κλαμ, γιατί υπήρξε ο σατανικός δράστης της δικαστικής πλάνης.
- ✓ Κατηγορώ τον στρατηγό Μερσιέ γιατί, το λιγότερο από πνευματική ανεπάρκεια, έγινε συνένοχος του μεγαλύτερου ανομήματος του αιώνα.
- ✓ Κατηγορώ τον στρατηγό Μπιγιό, γιατί είχε στα χέρια του αναμφισβήτητες αποδείξεις της αθωότητας του Ντρέιφους και τις έπνιξε.
- ✓ Κατηγορώ τον στρατηγό ντε Μπουαντέφρ και τον στρατηγό Γκονζ, γιατί

Η αποκατάσταση

υπήρξαν συνένοχοι του ίδιου εγκλήματος.

- ✓ Κατηγορώ τον στρατηγό ντε Πελλιέ και τον ταγματάρχη Ραβαρί, γιατί έκαναν μια εγκληματική προανάκριση, με την πιο τερατώδη μεροληψία.
- ✓ Κατηγορώ τους τρεις γραφολόγους Μπελόμ, Βαρινιάρ και Γουάρ, γιατί συντάξαν ψεύτικες εκθέσεις απατεώνων.
- ✓ Κατηγορώ το υπουργείο Στρατιωτικών και το Επιτελείο, γιατί έκαναν στις εφημερίδες ιδιαίτερα στην «Αστραπή» και στην «Ηχώ των Παρισίων», μια βδελυρή και απαράδεκτη εκστρατεία για να παραπλανήσουν τη κοινή γνώμη.
- ✓ Κατηγορώ, τέλος, το πρώτο Στρατοδικείο γιατί παραβίασε το δίκαιο.

Νίκος Μαλλούχος
Πηγές: Διαδίκτυο

Οι Αναμνηστικές Σφραγίδες και οι Κάρτες Μάξιμου

Ένα λάθος, που κάνουν συχνά, όσοι δεν έχουν ιδιαίτερη σχέση με τη Μαξιμαφιλία, είναι το γεγονός ότι θεωρούν κάθε κάρτα με ένα γραμματόσημο κολλημένο στην πλευρά της εικόνας της ως Κάρτα Μάξιμου. Αγνοούν δηλαδή, τον πρώτο και βασικό κανόνα της Μαξιμαφιλίας, την ύπαρξη δηλαδή της μεγαλύτερης δυνατής ομοιότητας της εικόνας της κάρτας με εκείνης του γραμματοσήμου, χωρίς βεβαίως να το αντιγράφει.

Η παραπάνω σύγχυση γίνεται ακόμη μεγαλύτερη στις περιπτώσεις, που η σφραγίδα επί του γραμματοσήμου και της κάρτας φυσικά, έχει σχέση με το γραμματόσημο, ή ακόμη περισσότερο προσομοιάζει με την εικονογράφησή του. Τέτοιες περιπτώσεις παρουσιάζονται, κατά κύριο λόγο, με τη χρήση αναμνηστικών σφραγίδων.

Έχουμε μιλήσει για τη χρήση και τη σπουδαιότητα των αναμνηστικών σφραγίδων στις Κάρτες Μάξιμου. Χωρίς αμφιβολία η αναμνηστική σφράγιση αναβαθμίζει μια ΚΜ, και η ίδια η σφραγίδα πολλές φορές την ομορφαίνει, εφόσον βέβαια ακολουθούνται ορισμένοι κανόνες. Αναλυτικά έχουμε αναφερθεί στη Μαξιμαφιλία, τεύχος 47-48/1993/σελ.40.

Εδώ θα θέλαμε να επαναλάβουμε τους κυριότερους κανόνες για τη χρήση των αναμνηστικών σφραγίδων στις ΚΜ:

1) Η αναμνηστική σφραγίδα πρέπει να είναι σχετική με το θέμα του γραμματοσήμου.

2) Είναι αποδεκτή, εφόσον η ημερομηνία του γεγονότος (για το οποίο χρησιμοποιείται αναμνηστική σφραγίδα) βρίσκεται μέσα στο χρονικό διάστημα κυκλοφορίας του γραμματοσήμου.

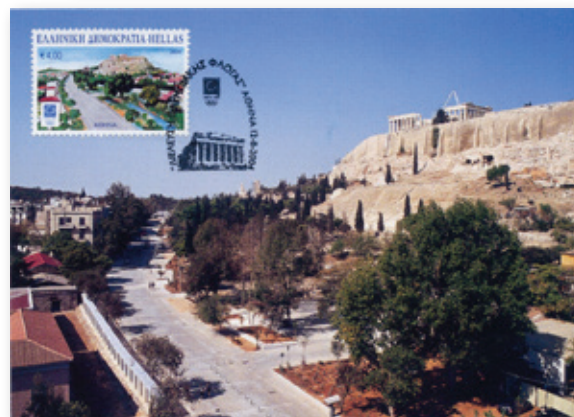
3) Μετά την άρση της κυκλοφορίας του γραμματοσήμου, γίνεται αποδεκτή η δημιουργία έγκυρης Κάρτας Μάξιμου μόνο με την πρώτη αναμνηστική σφραγίδα, που θα χρησιμοποιηθεί (ανεξαρτήτως του χρονικού διαστήματος, που θα έχει διαρρέυσει)

και θα έχει συνάφεια με την εικονογράφηση ή/και το θέμα του γραμματοσήμου.

Φυσικά θεωρούμε ότι δεν χρειάζεται να επιχειρηματολογήσουμε για την υπεροχή, που αποκτάει μια ΚΜ σφραγισμένη με μια κατάλληλη αναμνηστική σφραγίδα, πολύ περισσότερο αν η σφραγίδα αυτή είναι εικονογραφημένη και με την παράστασή της δημιουργείται μια όμορφη τριπλέτα.

Ελληνικές ΚΜ με αναμνηστικές σφραγίδες υπάρχουν πολλές, αρκετές από τις οποίες είναι πανέμορφες τριπλέτες. Οι συλλέκτες πρέπει να αναζητούν τέτοιες ΚΜ, με στόχο τον εμπλουτισμό της συλλογής τους. Στο κλισέ μας παρουσιάζουμε μια σειρά από πρόσφατες, αλλά και παλαιότερες γνωστές ΚΜ του Συλλόγου, καθώς και τρίτων Μαξιμαφιλιστών, σφραγισμένες με κατάλληλες αναμνηστικές σφραγίδες.

Νίκος Μαλλούχος

New issues of Maximum cards

1. “150 Years - National Archaeological Museum”

Comprising works from all over Greece, Cyprus, Asia Minor, Syria, Palestine, Egypt, Sicily, and South Italy, the National Archaeological Museum offers in its galleries a multifaceted picture of the archaeological past, from the 6th millennium B.C. to late antiquity.

Our Union created 6 MC's with the 6 values of this commemorative set of stamps (see page 18-19).

2. “Europe 2017 - Castles”

Two MCs have been created with the 2 stamps of this set: a) Castle of Palamidi, Nafplio and b) Castle of Methoni. Both castles are in an excellent condition and attract the interesting of many tourists (see page 20).

3. “Euromed 2017 - Trees of the Mediterranean”

An evergreen shrub, as well a typical species of Mediterranean flora – the Pistacia lentiscus (var. Chia) - is depicted in the Greek stamp of Euromed 2017. In tree form, it is cultivated exclusively in Chios, where the known gum is produced from the collected resin.

Our Union created a MC, cancelled in the island of Chios (see page 21).

4. “The seven wise men of antiquity”

The Seven Wise Men of antiquity, or the Seven Sages of the 6th Century B.C. as they are also commonly known, were seven exceptional personalities distinguished for their extraordinary wisdom and knowledge, which they applied as scientists, philosophers, statesmen and lawmakers. They were namely, Thales of Miletus, Chilon of Sparta, Solon of Athens, Pittacus of Mytilene, Bias of Priene, Cleoboulos of Rhodes and Periander of Corinth.

A series of 7 stamps was dedicated to the seven wise men. Our Union used all the stamps in order to create 7 MCs, which were cancelled with the illustrative F.D. postmark (see page 21-22).

5. “The sanctuary of Artemis Amarynthia”

This sanctuary was discovered following systematic archaeological research by the Swiss School of Archaeology, in collaboration with the Greek Archaeological Service. Archaeologists had been searching for the monumental complex for more than a century.

A silver four drachma coin, with the head of Artemis, was the picture of the sole stamp of the set. Our Union created a MC, using a postcard with both sides of the coin. (see page 5).

ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΑΞΙΜΑΦΙΛΙΑΣ

1. ΟΡΙΣΜΟΣ

Η Μαξιμαφιλία αποτελεί ένα από τους κλάδους του Φιλοτελισμού.

Σκοπός της είναι η συλλογή γραμματοσήμων:

- κολλημένων πάνω σε εικονογραφημένα καρτ-ποστάλ, που ανταποκρίνονται σε ορισμένα κριτήρια συσχέτισμού.
- σφραγισμένων σύμφωνα με ορισμένους επίσης κανόνες συσχέτισμού.

Το φιλοτελικό αυτό είδος έχει καθιερωθεί από τη χρήση (από το 1930 περίπου) να ονομάζεται Κάρτα Μάξιμουμ. Αυτή η ονομασία δικαιολογείται από το ότι τα τρία στοιχεία που την αποτελούν έχουν τον μέγιστο (μάξιμουμ) συσχέτισμό μεταξύ τους.

2. ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

α) Το γραμματόσημο:

Πρέπει να έχει ταχυδρομική ισχύ, να είναι χωρίς ελαττώματα και να είναι κολλημένο στην πλευρά της εικόνας του καρτ-ποστάλ.

Δεν επιτρέπεται, κατά συνέπεια, να χρησιμοποιούνται γραμματόσημα που δεν ανταποκρίνονται στο σκοπό αυτό, όπως γραμματόσημα ενάριθμα εισπρακτέων τελών, ταχυδρομικών δεμάτων, προκαταβολικά σφραγισμένα.

β) Το καρτ-ποστάλ:

• Η εικόνα τον πρέπει να παρουσιάζει τη μεγαλύτερη δυνατή ομοιότητα με το θέμα του γραμματοσήμου ή με ένα από αυτά εάν υπάρχουν περισσότερα.

• Το σχήμα τον να είναι σύμφωνο με τους κανονισμούς των ταχυδρομικών Υπηρεσιών.

• Κατά προτίμηση να είναι εμπορικής εκδόσεως ή σε περίπτωση που δεν υπάρχει έκδοση τον εμπορίου, μπορεί να χρησιμοποιηθεί καρτ-ποστάλ ιδιωτικής εκδόσεως, υπό την προϋπόθεση ότι εικονίζει αντικείμενο που προϋπήρχε της εκδόσεως τον γραμματοσήμου.

Κατά συνέπεια δεν γίνονται δεκτά καρτ-ποστάλ που απεικονίζουν την εικόνα του γραμματοσήμου, καθώς επίσης οι επικολήσεις εικόνων σε σχήμα καρτ-ποστάλ και τα διάφορα μοντάζ.

γ) Η ταχυδρομική σφραγίδα:

Αυθεντική και ευανάγνωστη, πρέπει να παρουσιάζει διπλό συσχέτισμό με το γραμματόσημο, που είναι κολλημένο στο καρτ-ποστάλ,

• του τόπου:

Το όνομα του τόπου που θα σφραγισθεί πρέπει να έχει άμεση σχέση με την εικόνα του γραμματοσήμου και φυσικά του καρτ-ποστάλ,

• του χρόνου:

Η ημερομηνία της σφραγίδας πρέπει να περιλαμβάνει στη χρονική περίοδο που το γραμματόσημο είχε ταχυδρομική ισχύ, δηλαδή μεταξύ της πρώτης ημέρας κυκλοφορίας και της παύσεως της ισχύος του.

Επισκεφτείτε την ιστοσελίδα της Ένωσής μας στη διεύθυνση:
www.maximaphilia.gr